

அம்ருத ஹரி.

மாதந்தோறும் வெவ்விதும் பூர்வீகவெண்வ ஸம்பந்தமாய்ந்த
பிரகாசநப் பத்திரிகை.

184

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

விளம்பி — மாசி

FEBRUARY-1959

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

पातु प्रणतरक्षायां चिकम्यमसहन्निव ।
सदा पञ्चायुधीं विभ्रत्स नः श्रीरङ्गनायकः ॥

பத்ராதிபர்கள் :

ஸ்ரீ காஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்,
ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுத்தராஜாசாரியர், Mg. Ed.

வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

॥ श्रीः ॥

அம்ருத ஹர்.

மாதந்தோறும் வெவ்விவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தாயார்த்த
ப்ரகாசநப் பத்திரிகை.

184

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

விளம்பி — மாசி

FEBRUARY-1959

पातु प्रणतरक्षायां विलम्बमसहन्निव ।
सदा पञ्चायुधीं विभ्रत्स नः श्रीरङ्गनायकः ॥

பத்ராதிபர்கள் :

ஸ்ரீ காஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுந்தரராஜாசாரியர், Mg. Ed.

வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸ்ரீ:

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்காசார்ய ஸ்வாமியின்
விளம்பி மீன விசாகோத்ஸவப், பத்திரிகை

ஸ்ரீஸ்வாமியின் அறுபத்தெட்டாம் திருநகைத்திர பூர்த்தியை முன்னிட்டு

ஸ்ரீகாஞ்சியில் ஸ்வாமியின் திருமானிகையில்

நாளது மாசி 27உ முதல் பங்குனி 15உ திருவிசாகம் வரை

(11—3—59 to 28—3—59)

வேதபாராயணம் திவ்யப்ரபந்தஸேவை ரஹஸ்யாநுஸந்தானம் ஸ்தோத்ரபாடம்
வித்வான்களின் உபந்யாஸம் இவை நடைபெறும்.

ஆப்தர்கள் அனைவரும் கூடியிருந்து சிறப்பாக நடப்பிக்கும்படி பிரார்த்திக்கப்
படுகிறார்கள்

வேதபாராயண கோஷ்டிகள் கடந்த ஸம்வத்ஸரங்களிற்போலவே ஸாமவேதம்.
சுக்லயஜுஸ், யஜுர்வேதம் க்ரமாரந்தம் திருவீதிவலத்துடன் நடைபெறும்.

திவ்யப்ரபந்த ஸேவை 16—3—59 தேதியிலிருந்து நடைபெறும்.

இங்ஙனம்

பிரதிவாதிபயங்கரம் செல்வமணி என்கிற

ரங்கநாத தாஸன்.

Sri Kanchi Maha Vidwan Jagadacharya Simhasanadhipathi

**P. B. ANNANGARACHARYA SWAMI'S
SIXTY-EIGHTH BIRTH DAY CELEBRATIONS**

The sixty-eighth Birth day of Sri Swami is being celebrated this year at his residence in Kanchi, from 11—3—59 to 28—3—59. Vedas, Divya Prabandhams, Stotras and Rahasyas will be chanted. Procession of the Veda Goshti and religious lectures will also take place as usual.

You are cordially invited to attend.

**P. B. CHELLAMANI alias
RANGANATHACHARYA.**

அம்மக்குபரம்பரையோ தம்:

அம்ருத ஹரி.

183

விளம்பி

— பத்திரிகைகள் —

1959

வ த

ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்
ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுத்தராஜாசாரியர்

JANUARY

अनघद्यह्यसूनिदधती सुमनोमनोविनोदाय । अमृतलदरी प्रसपंतु सततं श्रीरङ्गचन्द्रमस्सविधात् ॥

திருப்பாவையின் சிறப்பு.

மார்கழித் திங்கள் முழுதும் உலகமெங்கும் திருப்பாவை யநுபவமேயாயிருந்து நேற்று காலதான் திருப்பாவை சாத்துமுறையாகி நின்றது. திருப்பாவைக்கு மார்கழித் திங்களில் மட்டுமே ஏற்ற மென்பதில்லை. வருடம் முந்நூற்றறுபது காலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் ஆலயங்களிலும் மடங்களிலும் திருமாளிகைகளிலும் திருப்பாவை யநுபவம் குறையற்றது. விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்த நிர்ந்தாரண துரந்தாரான ஸ்வாமி யெம்பெருமானார் திருப் பாவை யநுபவத்தையே தலைமையாகக் கொண்டு திருப்பாவை ஜீயரென்று திருநாமம் பெற்று விளங்கிய தொன்றே போதும் இதன் பெருமையை உலகமுணர. நம்பெருமாள் ஸன்னிதியில் நடைபெறும் பகற்பத்தென்னும் சிறிய திருவத்யயநோத்ஸவத்தில் மூன்றா நாளில் திருப்பாவையை அரையர்கள் ஸேவிப்பார்கள். அர்ஜுன மண்டபத்தில் ஆழ்வா ராசார்ய நோஷ்டியில் எழுந்தருளி யிருக்கும் எம்பெருமானார் திருமுன்பே அரையர்கள் சென்று பரிசு பெற்று அங்கே திருப்பாவையின் முதற் பாசுரத்தை ஸேவித்துப் பிறகு கோஷ்டியிலே ஸேவிக்கத் தொடங்குவார்கள். இது இன்று நேற்று தோன்றிய முறைமை யன்று. ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞையில் இதுவு மொன்ற யிருக்கவேணும். ஸ்வாமி திருப்பாவை ஜீயரென்று திருநாமம் பெற்றது காருள்ளளவும் கடல் நீருள்ளளவும் வேத மள்ளளவும் வேத திதனுள்ளளவும் விளங்குமாறு முன்னோர்கள் செய்து போந்த வ்யவஸ்தைகளில் இது வொன்று.

ஸ்வாமியின் திருவாதார ஸ்தலமான ஸ்ரீபெரும்புதூரில் மற்றொரு ஆச்சரியமாந் வ்யவஸ்தை காண்கிறது. ஸகல திவ்ய தேசங்களிலும் தினப்படி அருளிச் செயல் [திவ்யப் பிரபந்தம்] ஸேவிக்கும் க்ரமங்களில் திருப்பல்லாண்டையே முதற் பிரபந்தமாகத் தொடங்கி

அஸ்மத்குருபரம்பராயோ நம:

அம்ருத ஹரி.

183

விளம்பி

தை

— பத்ராநிபர்கள் —

ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்

ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுந்தராஜாசாரியர்

1959

JANUARY

अनघद्यद्व्यसू कीदधती सुमनोमनोविनोदाय । अमृतलदरी प्रसर्पतु सततं श्रीरङ्गचन्द्रमस्सविधात् ॥

திருப்பாவையின் சிறப்பு.

மார்கழித் திங்கள் முழுதும் உலகமெங்கும் திருப்பாவை யநுபவமேயாயிருந்து நேற்று காலைதான் திருப்பாவை சாத்துமுறையாகி நின்றது. திருப்பாவைக்கு மார்கழித் திங்களில் மட்டுமே ஏற்ற மென்பதில்லை. வருடம் முந்நாற்றறுபது நாளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் ஆலயங்களிலும் மடங்களிலும் திருமாளிகைகளிலும் திருப்பாவை யநுபவம் குறையற்றது. விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்த நிர்த்தாரண துரந்தரரான ஸ்வாமி யெம்பெருமானார் திருப்பாவை யநுபவத்தையே தலைமையாகக் கொண்டு திருப்பாவை ஜீயரென்று திருநாமம் பெற்று விளங்கிய தொன்றே போதும் இதன் பெருமையை உலகமுணர. நம்பெருமாள் ஸன்னிதியில் நடைபெறும் பகற்பத்தென்னும் சிறிய திருவத்யயநோத்ஸவத்தில் மூன்றா நாளில் திருப்பாவையை அரையர்கள் ஸேவிப்பார்கள். அர்ஜுன மண்டபத்தில் ஆழ்வா ராசார்ய கோஷ்டியில் எழுந்தருளி யிருக்கும் எம்பெருமானார் திருமுன்பே அரையர்கள் சென்று பரிசு பெற்று அங்கே திருப்பாவையின் முதற் பாசுரத்தை ஸேவித்துப் பிறகு கோஷ்டியிலே ஸேவிக்கத் தொடங்குவார்கள். இது இன்று நேற்று தோன்றிய முறைமை யன்று. ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞையில் இதுவு மொன்றா யிருக்கவேணும். ஸ்வாமி திருப்பாவை ஜீயரென்று திருநாமம் பெற்றது காருள்ளளவும் கடல் நீருள்ளளவும் வேத முள்ளளவும் வேத கீதனுள்ளளவும் விளங்குமாறு முன்னோர்கள் செய்து போந்த வ்யவஸ்தைகளில் இது வொன்று.

ஸ்வாமியின் திருவவதார ஸ்தலமான ஸ்ரீபெரும்புதூரில் மற்றொரு ஆச்சரியமான வ்யவஸ்தை காண்கிறது. ஸகல திவ்ய தேசங்களிலும் தினப்படி அருளிச் செயல் [திவ்யப் பிரபந்தம்] ஸேவிக்கும் க்ரமங்களில் திருப்பல்லாண்டையே முதற் பிரபந்தமாகத் தொடங்கி

அதனை ஸேவித்து முடித்தே திருப்பாவை முதலான மற்றுள்ள பிரபந்தங்களை ஸேவிப்பது ஸம்பிரதாயமாய் நிகழ்ந்து வருகிறது. இது மணவாள மாமுனிகளால் உபதேசரத்தினமாலையில் "கோதிலவாமாழ்வார்கள் கூறு கலைக் கெல்லாம், ஆதி திருப்பல்லாண்டானதுவும், வேதத்துக்கு ஒமென்னுமது போல்" என்னும் பாசுரத்தினால் காட்டப்பட்டு மிருக்கிறது. இப்படியிருக்க ஸ்ரீபெரும்புதூரில் மட்டும் திருப்பாவை ஸேவித்த பிறகே திருப்பல்லாண்டு ஸேவிப்பதென்கிற ஸம்பிரதாயம் திருப்பாவை ஜீயருடைய திருவுள்ள வுகப்புக்காகவே யாம்.

* சொல்லார் தமிழொரு மூன்றும் சுருதிகள் நான்கும் எல்லையில்லா அற்றெறி யாவும் தெரிந்தவரான எம்பெருமானார் இங்ஙனே திருப்பாவையில் மண்டியிருந்ததற்கு ஹேது 'இது தன்னிலே ஸர்வார்த்தங்களு முண்டு' என்கிற திடமான ப்ரதிபத்தி விசேஷமே யாகும். இப் பெருமையை ஒரு செய்யுளினால் அனுபவிப்போம்:—

தேரு வொருவன் தெங்கிள நீர் செவ்வே நிறைந்த தீங்கையைச்

செக்கை வருந்த வசைத் தசைத்துச் சிறிதும் தரும்பா வகை யோர்ந்து
மாரு மிது நீரினை யென்று மருண்டு மாந்த முயலாது

வெறிதே யிகந்து விட்டாங்கு வைய முழுதும் நிறைந் தெவர்க்கும்

பேரு யருளுக் குருவான பெருமானான்ப் பேய் விழிக்குப்

பிறங்கா வகை யாலினை யென்று பேணாதிருந்த பெரும் பிறையால்
நீராய் நிலத்து விளிவேனை நெடுமாற்கே நீ யடிமை யென்று

நினைவிந் தெடுத்தாண்டது ஞான நிதி போல், கோதை நெறிந் தமிழே.

இச் செய்யுளின் சுருத்தை விவரிப்போ மிங்கு. Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஒருவன் அளவு கடந்த தாஹத்தினால் தண்ணீர் தண்ணீரென்று புலம்ப, ஒரு தார்மி கன் இளநீர் நிறைந்த தேங்காயொன்றை அவனுக்கு அனுப்பி வைத்தான். அந்தப் பெரு விடாயன் ஒருநாளும் இளநீர் பருகினதில்லை. தேங்காய்க்குள் இளநீர் இருக்கிற தென்பதை அவன் அறியான். அதனால் அந்தத் தேங்காயை உபயோகிக்கும் விதமறியாமல் இதை நண்பன் நமக்கு எதற்காக அனுப்பினான் என்று சிந்தித்து மட்டையோடும் நாரோடும் கூடியிருக்கிற அக் காயைக் கை நோவ அசைத்தசைத்துப் பார்த்தானும். அதில் இளநீர் நிரம்பி யிருந்தபடியினாலே சிறிதும் தளும்பவில்லை. அதனால், இதில் ஒன்று மில்லை யென்று துணிந்து அதனை அப்பால் வீசி யெறிந்து விட்டானும். மேலே குறித்த செய்யுளில் இது முன்னம் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது. தேரு வொருவன்—விவேக மற்றவனான ஒரு மூடன். இளநீர் செவ்வே நிறைந்த தெங்கு தீங்கையை—ஒரு படி யிளநீர் நிறைந்திருக்கப் பெற்ற தேங்காயை, செக்கை வருந்த அசைத் தசைத்து—தனது செவ்விய கை நோரும்படியாக ஆட்டி யாட்டிப் பார்த்து, சிறிதும் தளும்பா வகை ஓர்ந்து—அது சிறிதளவும் தளும்பா திருந்தபடியைக் கண்டு: [உள்ளே இளநீர் ஸம்ருத்தியா யிருப்பதனால் தான் தளும்பவில்லை யென்று உணர மாட்டாமல்] மாறும் இது நீர் இலை யென்று மருண்டு—இது நம்முடைய விடாயைப் போக்கவல்ல வஸ்துவன்று என்று பிரமித்து, வெறிதே இகந்து விட்டாங்கு—அதை வினாக்கி

விளியெறிந்து விட்டது போல— என்ற படி. இந்த உபமைக்கு உபமேயம் எது வென்ன; அது மேலே சொல்லப்படுகிறது.

[வையம் முழுதும் நிறைந்து எவர்க்கும் பேரூய் இத்யாதி.] தேங்காயினுள் இளநீர் நிறைந்திருப்பது போல எம்பெருமான் உலகம் முழுதும் நிறைந்துள்ளான், ஆனால் இளநீரின் படியைக் காட்டிலும் விசேஷமுண்டு; இளநீர் உள்ளே ஏகதேசம் நிரம்பியிருக்கின்றது. எம்பெருமானே * அந்தர் பஹிச்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ் ஸ்தித: * என்றும், * பரந்த தண்பரவையுள் நீர் தொறும் பரந்துளன், பரந்தவண்டமி தென நிலவிகர் பொழிவறக். கரந்த சிலிடந்தோறும் இடந்திகம்பொருடொறும். கரந்தெங்கும் பரந்துளன் * என்றும் உபய வேதங்களும் தைநிறபடியே எங்கும் நிறைந்த பொருளாயிருக்கிறான். பாக்ய சாலிகள் பலரும் அவனை யெடுத்து அநுபவித்தாக் கொண்டுமிருக்கிறார்கள். ஞானிகளின் ஞானக்கண்ணுக்குப் புலப்படும் அவன் பாமரர்களின் ஊனக்கண்ணுக்குப் புலப்படாமை யினால் “ உண்மையிலுள்ளானில் புலப்படமாட்டானே, இவதைவின் புலப்படுகின்றிலன் ” என்று நிரிச்வரவாகம் செய்து படுகியியில் விமகின்றோர்; இவ்விஷயம் சொல்லப்படுகிறது [வையமுழுதும் நிறைந்தெவர்க்கும் பேரூய் அருளுக்குருவான பெருமான் ஊனப்பேய்விழிக்குப் பிறங்காவகையால் இலையென்று பேணுதிருந்த பெரும்பிழையால் நீரூய் நிலத்து விளிவேனை] என்று. இப்படிப்பட்ட நமக்கு ஆண்டாளுடைய திருப்பாவை தான் தஞ்சமாயிற்று. ஸர்வேச்வரனுள்ளென்றும் அவனுக்கே நீ அடிமையென்றும் பலபடிக்களாலேயுணர்த்தி நம்மையெடுத்தாண்டது ஞானநிசியென்னலாம்படியமைந்த ஆண்டாளுடைய திருப்பாவை. இவ்விஷயம் சொல்லப்படுகிறது [நெடுமாற்கே நீ அடிமையென்று நினைவித்தெடுத்தாண்டது ஞான நிதிபோற் கோதை நெறித்தமிழே] என்று.

திருப்பாவையைச் சிந்தனை செய்யாதவர்களும் இச்செய்யுளொன்றைச் சிந்தனை செய்தாற்போதும். ‘தோண்டத் தோண்டச் சுரக்கும்’ என்னும்படி திருப்பாவையில் ஒவ்வொரு சொல்லையும் ஊன்றி நோக்க எத்தனை உபநிடதப்பொருள்கள் தோன்றுகின்றனவென்பதை அநுபவரஸிகர்களன்றோ எடுத்துரைக்க வேண்டும். “ பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரமனடிகாட்டும் வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகுங் கோதை தமிழ் ” என்றால் இதில் ஈஷத்தேனும் அதிசயோக்தியுளதோ? இவ்வளவு பெருமைவாய்ந்த திவ்யப்ரபந்தம் வேறுண்டோ? திருவாய்மொழியும் இதற்கு நிகராகாதே. உண்மை இங்ஙனமிருக்க, “ திருப்பாவையும் திருவெம்பாவையும் ” (அல்லது “ திருவெம்பாவையும் திருப்பாவையும் ”) என மகுடமிட்டு எழுதுவாரும் பேசுவாரும்பாய்க் காணப்படுகின்றது உலகம். இங்குச் சில தத்துவங்களை நாம் மத்யஸ்த நிலையில் நின்று உணர்த்துகிறோம். பிராமாணிகர்கள் குறிக்கொள்ள வேணும். திருவெம்பாவையில் நமக்குச் சிறிதும் விரோத புத்தியில்லை. அதனையியற்றிய பெரியார் ஞானபக்திகள் வாய்ந்தவரென்பதிலும் நமக்குச் சிறிதும் விப்ரதிபத்தி கிடையாது. ஆகவே விரோதப்பான்மையினால் ஏதோ எழுதுகிறோமென்று ஒருவருங் கொள்ளாது உள்ளதோருண்மை தெரிவிக்கப்படுகிறதென்றே கொண்டு மேல்வரும் விஷயங்களை நோக்க வேணும்.

திருப்பாவையை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இன்று நேற்று ஆதரிக்கத் தலைப்பட்டவர்களல்லர். ப்ராஹ்மணோத்தமர்களும் சதுச்சாஸ்த்ரபாரங்கதர்களும் ஆசார்யபீடத்தை

அலங்கரித்தவர்களுமான ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பேராசிரியர்கள் யாவரும் இத் திவ்வியப்ரபந்தத்தை உபநிஷத்ஸமமாகவும் உபநிஷத்துக்களிற்காட்டிலும் மேம்பட்டதாகவும் கொண்டு குலாவத் தொடங்கின காலம் நமது புத்திக்கு எட்டவில்லை. புத்திக்கு எட்டுகிறது என்று ஆயிரமாண்டுகட்கு மேற்பட்ட காலமேயொழியக் கீழ்ப்பட்ட காலமன்று. காலத்தைப் பற்றின விசாரம் முக்கியமேயன்று. இப்பிரபந்தத்தை வைதிகோத்தமர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பராஹ்மணர்கள் பலரும் சிரமேற் கொண்டுள்ளார்களென்பதில் யாருக்கேனும் ஸம்சயமுண்டோ? ஆயிரப்படி, ஈராயிரப்படி, மூவாயிரப்படி, நாலாயிரப்படி, ஐயாயிரப்படி, ஆறாயிரப்படி என்று ஸம்க்ஷேபமாகவும் விஸ்தாரமாகவும் இதற்கு வியாக்கியானங்களையருளிச் செய்தவர்கள் யாவரும் (ஸ்ரீவைஷ்ணவ) வைதிகப்ராஹ்மணஸார்வபௌமர்கள். வியாக்கியானம் செய்தருளினது மட்டுமல்ல; ஸகல ஸன்னிதிகளோடு க்ருஹங்களோடு வாசியற எங்கும் நியமேந திருப்பாவையநுஸந்தானத்தை ஏற்பாடு செய்துள்ளார்கள். ஆழ்வாராசாரியர்களின் திருநகைத்ரபார்பாலனமென்றால் அதில் திருப்பாவை சாத்துமுறையே முதல் சடங்காக விளங்கி வருகின்றது. உடையவர்க்குப் பராசார்யரான ஆளவந்தார்க்கும் பராசார்யரான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளின் காலந் தொடங்கி இந்த வ்யவஸ்தை சிங்குலையாமல் எங்கும் ஏக ரூபமாக நடைபெற்றுவருகின்றது.

இனி திருவெம்பாவையைப்போட்டுத்துக் கொள்வோம். வைதிகர் அல்லது பராஹ்மணர் என்று சொல்லக்கூடிய வொருவராவது இதனைப் பரிக்ரஹித்திருப்பதுண்டோ? சதுர்த்தர்களிலும் இதனைத் தெரிந்து கொண்டவர்களும் ஆதரிப்பவர்களும் மிகச் சிலரே. சிலரல்லர், பலர், பலபலர் என்றே வைத்துக் கொள்வோம். சிவபெருமானிடத்தில் பக்தியும் அபிமானமும் கொண்ட வைதிகப் பராஹ்மணர்கள் லக்ஷக்கணக்காக இந்நிலவுலகில் இல்லையா? மடாதிபதிகளுமுண்டே. அன்னவர்களில் ஒருவராவது இதை அப்யஸிப்பதுண்டோ? அப்யஸிக்கவேண்டா; இதைச் செவியேற்பதாவதுண்டோ? இதில் வேதப்பொருள்கள் விளங்குவதாகப் ப்ரஸ்தாவமாவது உண்டோ? அப்படி ப்ரஸ்தாவம் செய்ய வேணுமானால் வைதிகப் பராஹ்மணர்களன்றோ செய்யவேண்டும். அவர்கள் இதனருகும் வராதிருக்க, இதில் வேதப்பொருளுள்ளதென்று சொல்லுவதற்கு யார் அதிகாரி?

இந்த வொரு விஷயத்தை மட்டும் மத்யஸ்தபுத்தியுடன் பக்ஷபாதமின்றி விமர்சிக்க வல்லவர்கள் திருப்பாவையோடு சேர்த்துத் திருவெம்பாவையைப் பேசுவோ ஸ்மரிக்கவோ ப்ரஸக்தியுண்டா? இதைப்பற்றி யார் எழுதினாலும் அதை நாம் நமது பத்ரிகைகளில் வெளியிடத்தடையிலலை. மற்றபடி திருவெம்பாவைக்கு எவ்விதமான பெருமைகளைப் பேசிக் கொண்டாலும் அதில் நாம் தலையிடவில்லோம்.

... ..

“ சொன்னால் விரோதமிது. ”

திருவாய்மொழியாசிர்த்தில் ஆழ்வார் தாம் அநுபவிப்பது மட்டுமன்றிக்கே பரோப தேசமும் செய்தருளுகிறோன்பது ப்ராஸித்தம். ஆசார்யஹ்ருதயம் மூன்றும் பிரகாசனத்தில் “ பாட்டுக்கு கரியையும் பத்துக்குக் கருத்தம் போலே நூற்றுக்கு உபதேசப் பத்து. ” என்ப தொரு சூர்ணிகை. ஒரு பாட்டுக்குள்ளே க்ரியாபதம் [வினைமுற்று] பிரதானமாயிருப்பது போலவும், ஒருபாடு திருவாய்மொழிக்கு பரத்வம், பஜநீயதை ஸௌலப்யம், அபராத ஸஹ த்வம் என்றும் போலே தனித்தனியே கருத்துக்களாகையாலே பத்துப்பாட்டுக்குக் கருத்தான நிதானஞ் சொல்லும் பாட்டு ப்ரதானமாயிருப்பது போலவும், நூறு பாட்டுக்குப் பரோபதேச பரமான பத்துப்பாட்டு ப்ரதானமாயிருக்கும்— என்பது இந்த சூர்ணிகையின் கருத்து. முதற் பத்தில் * வீடுமின் முற்றம் உபதேசபரமான பதிகம், இரண்டாம் பத்தில் * அணைவதாவணை மேல்* உபதேசபரமான பதிகம், மூன்றாம் பத்தில் * சொன்னால் விரோதம் உபதேசபரமான பதிகம். இங்ஙனே மற்றும் சுண்டு கொள்வது, ஒரு பத்துக்கு ஒரு பதிகம் மட்டுமே உபதேச பரமென்கிற நிர்பந்த மில்லை சில பத்துக்களில் இரண்டு மூன்று பதிகங் களுக்கூட உபதேசபரமானவை யுண்டு. ஒரு பதிகத்திற்குக் குறையா தென்பது குறிக்கோள்.

மூன்றாம் பத்தில் ஒன்பதாவது பதிகமான * சொன்னால் விரோதம் உபதேச பரமாக அமைந்தது. இதைப்பற்றிச் சிறிது விவரிப்போம். ஆழ்வார் சில ஸமயங்களில் தம்முடைய இழவுக்கு வருந்துவர். சில ஸமயங்களில் எம்ஸாரிகளான நம் போல்வாருடைய இழவுக்கு வருந்துவர். * சொன்னால் விரோதத்திற்குக் கீழ்க்கழிந்த * முடியானே பதிகத்தில் தம்முடைய கிலேசங்களுக்குக் கதறினார். * சொன்னால் விரோதப் பதிகத்தில் எம்ஸாரிகளின் கிலேசங் களுக்குக் கதறுகிறார். உலகத்தில் ஜ்ஞாதாக்களாக இருப்பது அரிது. அது வாய்த்தாலும் கவி யியற்றும் பெற்றி வாய்ப்பது மிகவு மரிது. கவந ஸாமர்த்தியம் பெற்றவர்கள் வகுத்த விஷயத்தில் தங்கள் வாக்கை விரியோகப் படுத்தாமல் க்ஷுத்ரர்களான மானிடர்களைத் துதிப் பதிலே விரியோகிப்பது மிகவும் அருவருக்கத் தக்கதாகும். வடமொழியில் ப்ரதாபருத்ரியம் என்னுமொரு க்ரந்தம் மிகவும் ப்ராஸித்தமானது. இதை இயற்றிய கவியின் பாண்டித்யமும் கவித்வ ஸாமர்த்தியமும் மிக வியக்கத் தக்கதே. ஆயினும் இந்த க்ரந்தம் எம்பெருமா னுடைய குண கீர்த்தனத்தில் அமைந்திருந்தால் அழகிதா யிருக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே அல்ப ப்ரயோஜனத்தைக் கணிசித்து ஒரு க்ஷுத்ர ப்ரபுவை விஷயிகரித்து இந்த நூல் பிறந்த தாதலால் பகவத் பக்தர்கள் ஜுகுபஸைப் படும்படியாக வுள்ளது. இப்படிப்பட்ட மர்ஹணீய க்ரந்தங்கள் உலகிற பல வுள்ளன. இத்தகைய நூல்களை இயற்றுங் கவிகள் பக்கலில் ஆழ்வார்க்கு உண்டாகும் வெறுப்பு அபாரம்.

ஆழ்வார் தம்முடைய திருவாக்கு பகவத் விஷயத்திலே உபயோகப் படுகின்ற வளவுக்கு உகந்து மற்றையோர் எக்கெடு கெட்டாலும் அதைப்பற்றிச் சிந்தியாமல் * ஆரானு மாதானுஞ் செய்ய, அகலிடத்தை ஆராய்ந்து அது திருத்தலாவதே * என்று பெரிய திருவந்தாதியில் தாமே அருளிச் செய்தபடி எம்ஸாரிகளைப் பற்றிக் கவலை கொள்ளாமல் இருக்கலாம்; அப்படி யிருக்கும் ப்ரக்ருதியன்று ஆழ்வாருடையது. விமுகரான எம்ஸாரிகளுக்குப் ஆழ்வார் தாம் உபதேசித்தருள்வதற்குப் பல காரணங்களுண்டு. அவற்றை ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் * நண் னாதார் மெய்யிலானாசை யித்யாதி சூர்ணையில் “ அடைவு கெட அதபஸ்கர்க்கு உபதேசிக்கிற விது ஞாலத்தார் பந்த புத்தியும் அநர்த்தங்கண்டு ஆற்றாமையும் மிக்க க்ருபையுமிதே ” என்றி ருப்பது கொண்டு அறியலாம். இப்போது நாம் எடுத்துக் கொண்ட பதிகத்தில் “ வாய் கொண்டு மானிடம் பாடாதீர்கள் ” என்கிற உபதேசம் கிழ்ச்சின்றது. இங்ஙனே உபதேசிக்கத் தொடங்கும் போது முதலடி “ சொன்னால் விரோதமிது ஆகிலுஞ் சொல்லுவன் கேண்மினே ” என்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வேறு சிலரைக் கவி பாடுகின்றவர்களுக்கு ஹித முரைக்க இழிந்த ஆழ்வார் அவர்களுக்கு ருசி பிறக்கக்கூகத் தம்முடைய அத்யவஸாயத்தை மட்டுமே முதற் பாட்டில் அருளிச் செய்கிறார். “ நீங்கள் நாஸ்துதி பண்ணாதீர்கள் ” என்று தமக்கு

விவக்ஷிதமான உபதேசத்தை முதற்பாட்டில் அமைத்தருளவில்லை. அவ்வுபதேசம் மேற்பாட்டுக்களில் தானுள்ளது. தம்முடைய அக்யவஸாயத்தை மட்டும் வெளியிடுவதான முதற்பாகரத்தில் *சொன்னால் விரோத மிது* என்கிற வார்த்தை அநிபக்ஷிதம். ஆயினும் இந்த வார்த்தையை ஆழ்வார் இங்கு அமைத்தது— இப்பதிகத்திற்கு ப்ரமேயமானது நரஸ்துதி நிஷேதமே யாதலால் அதை நோக்கியே யென்க. 'சொன்னால் விரோத மிது' என்பதில் இது என்றது— ப்ரயோஜனாதர பராய்க் கவிபாடுகிற வங்களை நோக்கிக் கவி பாடாதே கொள்ளுங்கோள்' என்று நான் உபதேசிக்கையாகிற விது என்றபடி. 'சொன்னால் விரோதம்' என்பதற்குப் பல படியாகப் பொருள். (1) நீங்கள் சில ப்ரயோஜனங்களை நினைத்து நரஸ்துதி செய்யா நிற்க, அதைத் தவிருமாறு நான் உரைக்குமிது உங்களுக்கு விரோதமாகவே யிருக்கும்— என்பது ப்ரஸித்தமான பொருள். (2) மூலத்தில் சொன்னால் விரோத மென்றுள்ளதே யல்லது இன்னார்க்கு விரோத மென்று ஸ்பஷ்டமாக இல்லை. உங்களுக்கு விரோதமாகும் என்பது போலவே 'சொன்னால் எனக்கு விரோதமாகும்' என்பதாசவும் பொருள்படக் குறையில்லை இவர் தமக்கு என்ன விரோத மென்னில்; நரஸ்துதியைப் பற்றித் தாம் நெஞ்சினால் நினைப்பதும் வாயிறைச் சொல்லுவதுமே தமக்கு ஸ்வரூப விரோதம் என்று ஆழ்வார் திருவுள்ளம். இப்பொருளை ஈட்டில் விவரிக்கும் ஸ்ரீஸூக்திகள் இவை;— "அஸேவ்ய ஸேவை நிஷேத்ய யாவும் ஏன் வாயாற் சொல்ல வொண்ணாது; இங்ஙனே யிருக்கச் செய்தையும் சொல்லும்படி யிதேநீங்கள் நிற்கிற டேளர் மத்யம், ஆகையாலே நான் சொன்னால் அது எனக்கு விரோதமாக மிதே" என்று.

இவ்விரண்டு பொருள்களிலுங்கூட்டில் மிக விலக்ஷணமான மூன்றாவதொரு பொருளு முண்டு. அதாவது மஹான்களுக்கு உபதேசமென்பது அவச்யகர்த்தவ்யமானாலும் வ்யவஸ்தையை மீறிக் கண்டவர்களுக்கும் கண்டபடி உபதேசிக்கலாகாது. *பரிஃய லோகாந் கர்மசிதாந்* இத்யாதியுபநிஷத்தின்படியே முந்தாமுன்னம் நிர்வேதமுண்டாகி ஸமஹிமோபேதனாய் உபவாரபாணியாய்க் கொண்டு ச்ரோத்ரியனும் ப்ரஹ்மநிஷ்டனுமான ஆசார்யனை உபஸத்தி பண்ண அவ்வாசார்யனும் *நாஸ்வஸர்வாசிநே ப்ரஃயாந்* என்கிறபடியே ஒரு ஸம்வத்ஸரம் பரிக்ஷித்தாப் பின்னை யுபதேசிக்கக்கடவனாகச் சொல்லுகிற சாஸ்த்ரமர்யாதையிலே ஸம்ஸாரிகள் அநுவர்த்தித்த பிறகு உபதேசிக்கவேண்டியிருக்க, அங்ஙனென்றிக்கே நானாக வங்களை வலாத் கரித்தழைத்து உபதேசிக்கிற விது சாஸ்த்ரவிருத்தம். எனவே 'இது விரோதம்' என்ற தற்கு இது சாஸ்த்ரவிருத்தமானது என்னும் பொருளையும் கொள்ளக்கடவது.

இப்பொருள் அழகியதே; ஆனாலும் இது ஈடு முதலான வியாக்கியானங்களில் ஒன்றிலும் காணவில்லையே யென்று சிலர் ஆலோசிக்க நேரும். இப்பொருள் ஈட்டிலேயே நன்கு காட்டப்பட்டுள்ள தென்பதை இனி விளக்குவோம். *சொன்னால் விரோதமிது* என்றவிடத்தில் இப்பொருள் காட்டப்படவில்லையானாலும் உடனே [ஆகிலுந் சொல்லுவன்] என்று ப்ரதிகமேடுத்து வியாக்கியானித்தருளுகையில்—

"நீங்கள் ஸமஹிமாத்யுபேதராய் ஸரித்பாணிகளாய் வர, சொல்லுகிறேன்; உங்கள் அனர்த்தம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே சொல்லுகிறேன்."

என்கிற ஸ்ரீஸூக்திகள் உள்ளன. இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளுக்குச் சேர மூலத்தில் என்ன சொல் உள்ளதென்று பார்க்கவேண்டும். ஆகிலும் என்கிற சொல்தானுள்ளது. நீங்கள் ஸமதமாத்யுபேதராய் ஸமித்பாணிகளாய் வாராதிருக்க நானாக உங்களை விளித்துச் சொல்லுகிறவிது சாஸ்த்ரக் கட்டளைக்கு விருத்தமேயானாலும் உங்கள் அனர்த்தம் பொறுக்க மாட்டாமையாலே சொல்லுகிறேன் என்பதாகவே இங்கு நம்பினைக்கு விவக்ஷிதம். இல்லையாகில் வாக்யம் அந்வயியாது. நீங்கள் சாஸ்த்ரோக்த க்ரமத்தில் வாராதிருக்க உங்களுக்கு நான் சொல்கிறவிது சாஸ்த்ரவிருத்தமேயானாலும் உங்கள் துர்கதி காரண மாட்டாமையாலே சொல்லுகிறேனென்று ஈட்டு ஸ்ரீஸூக்தியை விரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்ரீ பரஷ்யத்தில் * ஸ்ருஷ்டாஜிஜ்ஞாஸா * என்ற விடத்து விவரணத்தில்:—

“ ஐஜாயா ஐஷ்டாண ப்ருயா நகவாஸ ஐஷ்டாணம் ஜ்ஞாநவிஹ வியீயதெ ”

என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியுள்ளது. இங்கே வேதாந்தவாதாவளியில் மைசூர் அனந்தாழ்வான் ஆராய்ச்சி செய்து “ சுவியோபசெவவி ” என்று வாக்கிய பூரணம் செய்து கொண்டேயாக வேணுமென்று நிர்ணயித்துள்ளார். ஸூக்தத்தில் இச்சையைச் சொல்லுமதான ஜிஜ்ஞாஸா பதமுள்ளது. ஜிஜ்ஞாஸை விதிக்கப்படுவது போல் தோன்றுகிறது. இச்சையுள்ளவனுக்கு ஒரு காரியத்தை விதிக்க சாஸ்திரம் முன்வருமெயல்லது இச்சையை விதிக்கமாட்டாது. இங்கு மூலத்தில் இச்சையை விதிப்பது போல் கண்டாலும் இச்சை அலியேயமாகையாலே ஐஷ்டாணம் ஜ்ஞாநமெவ வியீயதெ என்று பரஷ்யகாரர் திருவுள்ளமாக அனந்தாழ்வான் விவரித்திருக்கிறார். உள்ள வாக்யம் நன்கு அந்வயிக்க வேணுமானால் அங்ஙனே அத்யாஹாரம் செய்துகொண்டாக வேணுமென்பதும், அது தோஷமென்றென்பதும் அனந்தாழ்வான் திருவுள்ளம், அஃதநியாயம் இங்குக் கொள்ளக் கடவதாயிருக்கும். “ நீங்கள் ஸமதமாத்யு பேதராய் ஸமித்பாணிகளாய் வர, சொல்லுகிறேனென்றே ” என்றதற்கு அடுத்தபடியாக ஆகவே சாஸ்திர விருத்தமாயிருந்தாலும் ' என்றித்தனையும் கூட்டிக் கொள்ளவேணும். இது கூட்டிக் கொள்ளாவிடில் உள்ள ஸ்ரீஸூக்தி ஸமஞ்ஜஸமாக அந்வயிப்பதரிது- என்று பெரியார் பணிச்சுக் கேட்டிருக்கை,

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸ்ரீ காஞ்சியில் பஞ்சஸ்தவ கோஷ்டியநுபவானந்தம்.

(ஸ்ரீ. உ. வே. அ. வி. கிருஷ்ணஸாமி ஐயங்கார், ஏரணாகுலம்.)

* ஸம்ஸாரவிஷ்ணுக்ஷயஸ்ய ஸெவ மதெவ ஸஜ்யதொவபெ |

கஜா விஸு கெஸுவெ ஸஜி: தஜ்யதெவ-ரா ஸஜாஉஜ: || *

என்கிற ச்லோகம் பெரும்பாலும் யாவருமறிந்ததே. ஸம்ஸாரமாகிற எட்டிமரத்தில் அமுதம் போன்ற இரண்டு பழங்கள் பழுக்கின்றனவாம்; அவை எவை மென்னில்; பகவத் நிமகரான நமக்கும் சில ஸமயங்களில் பகவத்பக்தியானது நம்மையுமறியாமல் விளைகின்றதன்றோ; இது வொரு பழம்; பாகவதர்களினுடையவும் அவர்களது கோஷ்டியினுடையவும் பெருமையறியாத நமக்கும் சில ஸமயங்களில் பாகவத கோஷ்டியில் அந்வயித்துக் கவிக்வும் பாக்கியம் வாய்க் கின்றதன்றோ அது மற்றொரு பழம். ஆக இவ்விரு பழங்களும் ஸம்ஸார விஷ வ்ருக்ஷத்தி லிருந்தே தோன்றுகின்றன வென்பது மேலெடுத்த சுலோகத்தின் தாற்பரியம். இதில் ' கதாசித் ' என்று ஒரு முறையே ப்ரயோகமிருந்தாலும் அதை இரு முறை கொண்டு, ஒரு ஸமயத்தில் பகவத்பக்தி விளைகிற தென்றும், மற்றொரு ஸமயத்தில் பாகவத கோஷ்டியில் சேர்த்தி யுண்டாகிற தென்றும் பெருள் சொல்லி ப்ரபாருவர்கள், ஒரே ஸமயத்தில் இவ் விரண்டு பலன்களும் பலிக்கக் காண்பது முண்டு, பாகவத கோஷ்டியில் போந்தால் அந்த சேர்த்தி அந்த க்ஷணத்திலேயே பகவத்பக்தியில் மூட்டுவதில்லைரா? பகவத்பக்தி மெய்யே உண்டானால் அது பாகவத கோஷ்டியில் உடனே கொண்டு தள்ளாமலிருக்குமா? இது நிற்க.

அடியேன் உத்யோகமிதித்தமாகப் பல தலங்களிலும் வாழ்ந்தவன்; தற்காலம் சில வாண்டுகளாக ஏரணாகுலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் திருவரங்கம் பெரிய கோயில், திருவல்லிக்கேணி, கூடலழகர் ஸன்னிதி முதலான தீவ்யதேசங்களிலும் பலகாலம் வாழ்நேர்ந்த துண்டு. அப்படிப்பட்ட ஸந்தர்ப்பங்களில் பாகவத கோஷ்டிகளில் அந்வயிக்வும் பாக்கியம் நேருவதுண்டு. ப்ரக்ருதம் 29—1—59 ஸுப்ரபாத ஸமயத்தில் அடியேனுக்கு நேர்ந்ததொரு ப்ரஹ்மநந்தாநுபவத்தை, இது காறும் அடியேன் ஆங்காங்கு அநுபவித்த ஆனந்தங்களுள்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

பிகரமான தென்று விஜ்ஞாபித்துக் கொள்ளுகிறேன். அடியேன் ஸமீப காலத்தில் ஸ்வல்பம் வடநாட்டு ஸஞ்சாரம் செய்து 28—1—59ல் காஞ்சேபுரம் வந்து சேர்ந்தேன். மறுநாள் கூரத் தாழ்வானுடைய வருஷத் திருநகைத் தோத்ஸவ மாதலால் கூரத்திலாவது காஞ்சியிலாவது அதை யநுபவிக்கலாமென்று காஞ்சிக்கு வடது சேர்ந்தேன்.

இவ்விடத்தில் ஏறக்குறைய நூற்பது ஸர்வதஸரங்களாக ஸ்ரீ. உ. வே. பிரதிவாதிபயங் கரம் ஸ்வாமியின் வேத வேதாந்த வைஜயந்திபாடசாலையின் சார்பாக நாடோறும் சிற்றஞ் சிறு காலையில் முப்பது ஸ்வாமிகள் போல் கூடித் திருவிதி ப்ரதகரிணம் நடத்திவருவது ஜகத் ப்ரஸித்தமேயன்றோ. அத்யயநதினங்களில் நியமேந வேதபாராயணம் [க்ரமம்] நடந்து வரு கிறது. அநத்யயந தினமாயிருந்தால் அன்றைய நகைத்திரங்களுக்குத் தக்கபடி ஆளவந்தார் ஆழ்வான் பட்டர் முதலான ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீ ஸங்கீதிகளான ஸ்தோத்ரங்கள் அநு ஸந்திக்கப்பட்டு வருவது வழக்கம். கூரத்தாழ்வானுடைய வருஷத் திருநகைத் தரம் நியமேந அத்யயந தினத்தில் தான் வரும். வந்தாலும் அன்று வேத பாராயணத்தை நிறுத்தி அந் தான் ஸ்ரீ ஸங்கீதிகளான பஞ்சஸ்தவத்தையே ஸேவிப்பது வழக்கமென்பதை அடியேனறிந்து இந்த மஹா கோஷ்டியை அநுபவிக்க பாக்கியம் பெற்றேன்.

பின்மாலே ஸரியாய் 3-30 மணிக்கு முப்பது ஸ்வாமிகள் கூடி நித்யக்ரமத்தில் ஸ்ரீ தேவ ராஜமங்களும் ஸேவித்து உடனே ஸ்ரீ வைகுண்டஸ்தவம் தொடங்கினார்கள். ஐம்பது ச்லோகம் பாடசாலையிலேயேயிருந்து ஸேவித்தவிட்டுத் திருவிதியில் செல்லப் புறப்பட்டார்கள். மேற்கே ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ளது தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியைச் சேர்ந்த கூரத்தாழ்வான் ஸன் னிதி. அந்த ஸன்னிதிக்கும் சென்று ஸேவித்துத் திரும்பும் வழக்கத்தின்படி அங்கு சென்று சேருகையில் ஸ்ரீ வைகுண்டஸ்தவம் முடிந்து அதிமா நுஷஸ்தவமும் முடியும் ஸமயமாயிருந்தது. அங்கு ஆழ்வான் திரு முன்பே ஸ்வாமிகள் வீற்றிருந்து வரதராஜஸ்தவம் ஆரம்பித்து முப்பது ச்லோகம் ஸேவித்து அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு. தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி கோபுரவாசலில் வீற்றிருந்து அரைமணிகாலம் ஸேவித்து வரதராஜஸ்தவத்தைச் சாத்தி. ஸுந்தரபாஹு ஸ்தவம் தொடங்கி வடவண்ணடை மாடவிதியாக வந்து பாடசாலையில் வீற்றிருந்து வெகு நாழிகை ஸேவித்து ஸ்ரீ ஸ்தவாந்தமாகத் தலைக்கட்டி, பிறகு யதிராஜனிம்ஸரதியில் ஆழ்வான் ப்ரஸம் ஸையுள்ள (ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந ஸரணம் யதிராஜமீடே, கூராதிராத குருகேசமுக, வாசாமகோசர மஹாகுண ஷேபிகா) கூராதிராத, சுத்தாத்மயாமுநமுருத்தம கூரநாத ...] ச்லோகங் களையும் அநுஸந்தித்து, கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம் வந்தணையு மளவிலே ஆறு மணிக்கு கோஷ்டி ஸமாப்தியடைந்தது.

அதிகம்பிரதிவ்யஸங்கீத்யாயமைந்த பஞ்சஸ்தவத்தை இப்படி ஏகயானையாய் முப்பது ஸ்வாமிகள் ஸேவிக்கக் கேட்கும் பாக்கியம் ஸமாந்யமானதன்று. அடியேன் காஞ்சேபுரந்தத்தி லும் பல நாள் வஸிக்கப் பெற்றவகையிருந்தும் இப்படி நூற்பது ஸர்வதஸரமாக நடைபெற்று வநமதிஸரத்தை அறிந்ததில்லை. ஸாதாரணதினங்களில் இந்தக் திருவிதிப்ரதகரிண டே ராஷ்டிரமீல பல கால் அந்வயித்துக் களித்திருந்த தண்டாபினும் ஆழ்வான் திருநகைத்திரத் தன்று இப்படி யொரு விசேஷம் நடைபெற்று வருகிற தென்பது தெரியாமலேயிருந்தது. என்னைபோல் இவ்விதிஸ்தவத்தை அநியப் பெருதவர்கள் மற்றம் பலருநிருப்பர்களாதலால் அனைவரும் இதனையறியவேண்டுமென்றே இந்த விபரணத்தை யெழுதலானேன். இனி நாம் எந்தவழிலிருந்தாலும் இவ்விதிஸ்தவத்தினை காஞ்சி வந்து சேர்ந்து கூடியிருந்து குளிரவேணு மென்னுடையுஸாயம் உண்டா யிருக்கிறது. அநுலும் ' ஹகுயா நஹா வஸிகரஃ ப்ரதிசு குவபகஷி ' என்கிற ஆழ்வான் ஸ்ரீ ஸங்கீதியை நினைக்கும்போது நமது மனோரமம் நியமேந பலிக்குமோ என்கிற அதிஸங்கையுமுண்டாகின்றது. அசுந்திதமாக இப்போது வாய்த்த பாக்கியத்திற்கு உகக்கக் குறைவில்லைய. பஞ்சஸ்தவமே ராஷ்டிரங்குப் பொலிகபொலிக வென்று மங்களாஸாநம் செய்து நிற்கின்றேன்.

அம்மக்குருபரம்பராப்யோ நம:

அம்ருதலஹர்.

184

விளம்பி

மாசி

— பத்ராதிபர்கள் —

ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்
ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுந்தராஜாசாரியர்

1959

FEBRUARY

अनवद्यह्यसूकीर्द्धती सुमनोमनोविनोदाय । अमृतलहरी प्रसर्पतु सततं श्रीरङ्गचन्द्रमस्सविधात् ॥

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் புதிய கலஹம்.

சில மாதங்களாக ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அகாண்ட தாண்டவ மென்னும் படியாக சைவர் களின் கிளர்ச்சி யொன்று தோன்றி யிருப்பது உலகப் பிரசித்தமே. அத்தலத்தில் வட பெருங் கோயிலுடையான் ஸன்னிதி சிறிது மேடான நிலத்தில் அமைந்துள்ளதென்பது யாவரு மறிந்திருக்கலாம். இந்த ஸந்நிவோசம் இன்று நேற்று ஏற்பட்டதன்று. ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாக இவ்விதமான அமைப்புத் தானுள்ளது என்பதில் யாருக்கும் விவாதமில்லை. இப்படி மேட்டு நிலத்தில் ஸன்னிதி அமைந்திருப்பது இத்தலத்தில் மட்டு மன்று. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்கு அருகிலுள்ள திருத்தண்கால் என்ஹ திவ்யதேசமும் இப் படியே. காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீ வரதராஜப் பெருமாள் ஸன்னிதானமு மிப்படியே. “ திருநறையூர் மணிமாடம் ” என்று போற்றப்படுகின்ற நாச்சியார் கோவிலும் உன்னதமான ஸ்தலத்தி லேயே அமைந்திருக்கின்றது. இங்ஙனே மற்றுஞ் சில திருப்பதிகளையும் காணலாம்.

ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் நேர்ந்திருக்கின்ற விவாதமாவது, இங்குக் கீழ் நிலத்தில் லிங்கப்ரதிஷ்டை யிருப்பதாகவும், வைணவர்கள் ஷாத்திரத்தினால் அங்க மூடி மறைத்து மேல் நிலத்தில் விஷ்ணு கோவிலைக் கட்டிவிட்டார்களென்றுங் கூறி இப்போது கீழ்ப்பாகத் தைத் திறந்து விடவேணு மென்றிருர்கள் சைவத் தலைவர்கள். இது பொரு பெரிய கிளர்ச் சியாகத் தோன்றியுள்ளதங்கு. சென்னை ரிலிஜியஸ் எண்டோமெண்டு போர்டு அதிகாரிகள் “ ஒரு லக்ஷம் ரூபாய் தொகை டெபாஸிட்டு செய்தால் திறந்து காட்ட ஏற்பாடு செய்யலாம் ” என்று அபிப்பிராயம் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். வடபெருங் கோயிலுடை யானுடைய ஸன்னிதானம் ஆயிரமாண்டுகட்டு மேலாக இவ்வண்ணமாகவே யுள்ளதென் பதை விவாதக் கிளர்ச்சிக்காரர்களும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களென்று தெரிய வருகிறது. பெரியாழ்வாருடைய காலத்தில் இந்த மாறுபாடு ஏற்பட்டதாகவும் கூறுகின்றார்களாம் அக்காலத்தில் சைவர்கள் இல்லாமற் போகவில்லை. புதிதாக ஒரு அதர்க்கணச் செயல்

அப்போது தொடங்கப்பட்டிருக்குமாயின் எவ்வளவோ ஆக்ஷேபங்கள் தோன்றி யிருக்குமே. அப்போது கிடைக்காத பரிஹாரத்தை இப்போது கோருவது நியாயத்திற்குச் சேருமா?

ஒரு லக்ஷமே யன்று; பத்து லக்ஷந்தான் டெபாஸிட்டு செய்தாலுங் கூட மிகப் புராதனமான ஸன்னிதானத்தை இடிப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கச் சிறிதும் உபபத்தியில்லையே. அநவஸ்தையாய் இப்படி ஆங்காங்குப் பல அதர்க்கணச் செயல்கள் தொடருவதற்கு ஹேதுவாகுமே. அதிகாரிகள் ஆர அமர ஆலோசித்துச் செய்வது நலம்.

“ इच्छमाणं ज्ञानमिह विधीयते= இஷ்யமானம் ஜ்ஞானமிஹ விதீயதே.”

ஸ்ரீபாஷ்யோபக்ரமத்தில் “इच्छाया इच्छमाणप्रधानत्वात् इच्छमाणं ज्ञानमिह विधीयते” என்கிற ஸ்ரீஸூக்தி யிருப்பது ப்ரஸித்தம். மூலமான ஸூத்ரத்தில் ‘ப்ரஹ்ம ஜிஜ்ஞாஸா; என்கிற பதமிருக்கின்றதே யொழிய க்ரியை யொன்று மில்லை. க்ர்த்யா- கர்த்தவ்யா, என்று அத்யாஹாரம் செய்து கொள்ளவேண்டும். ஜிஜ்ஞாஸா என்பதற்கு அறியவேணு மென்கிற இச்சை என்று அர்த்தமாகையாலே இச்சையைச் செய்யவேண்டிய தென்றதாயிற்று. இதன் மேல் ஒரு சங்கை தோன்றுகிறது; (அதாவது) இச்சை தான் ஜிஜ்ஞாஸா பதார்த்த மென்னில் அந்த இச்சையில் கர்த்தவ்யா என்கிற க்ரியை எப்படி அந்வயிக்கும்? க்ருதி ஸாத்யத்வந்தானே கர்த்தவ்ய பதார்த்தம்; விஷயத்தின் நன்மையைப் பற்ற இச்சை தன் னடையே உண்டாகுமதே யொழிய க்ருதி ஸாத்யமன்றே. ஆகவே ‘இச்சா கர்த்தவ்யா’ என்கிற வாக்யம் அந்வயிக்கமாட்டாதே யென்பது சங்கை. இந்த சங்கையை மைஸூர் அனந்தாழ்வான் தம்முடைய வேதாந்த வாதாவளியில் ஒரு வாதமாகிய ஸமாஸ வாதத்தில் (பக்கம் 20-ல்)

“ननु... इच्छाया एव जिज्ञासापदार्थत्वे तादृशेच्छायां कथमध्याहियमाणकर्तव्यपदार्थकृति-
साध्यत्वस्यान्वयः? इच्छाया विषयसौन्दर्याधीनत्वेन पुरुषेच्छाधीनकृतिसाध्यत्वाभावात्”

என்கிற வாக்யத்தினால் கிளப்பியுள்ளார். இந்த சங்கையை அவர் தாமே பரிஹரித்திருக்கிறார். எங்ஙனே யென்னில்;

“इच्छमाणप्रधानत्वादित्यनन्तरम् अविधेयत्वेऽपि इति पूरणीयम्.”

என்று காட்டி உபபாதமும் செய்திருக்கிறார். ஸூத்ரத்தில் இச்சை விதிக்கப்படுவது போல் தோன்றினாலும் அதற்கு விதேயத்வம் ஸம்பவிக்க மாட்டாதாகையாலே அது விதிக்கப்படுவதாகக் கொள்ளலாகாது, ஜிஜ்ஞாஸையாவது ஜ்ஞானேச்சையாகையாலே அதில் ஏகதேசமான ஜ்ஞானமே விதிக்கப்படுவதாகக் கொள்ள வேண்டும். “ஜ்ஞானமிஹ விதீயதே” என்கிற ஸ்ரீஸூக்தி ஸ்ரீபாஷ்யத்திலேயே யிருந்தாலும் “அவிதேயத்வேபி” என்று பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும் படியாகத் தெரிவிக்கப் பட்டிருப்பது நல்ல தெளிவைப் பிறப்பிக்கக் கூடியது. ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் தாமே “அவிதேயத்வேபி” என்பதை அருளிச் செய்திருக்க வேண்டுமல்லவா? அப்படி யருளிச் செய்யாதது குறைதானே யென்று நினைக்க வேண்டா. சாஸ்த்ரஜ்ஞார்களுக்கு இது ஸூலபமான விஷயம். பங்க்தியை அந்வயிக்கும் போது இதைச் சொல்லியே திருவர்கள். இதுபோலவே *சொன்னால் விரோத மிதாவாகிலும்* என்ற விடத்து ஈட்டில் நாம் தெரிவித்திருக்கிறபடி வாக்ய பூரணம் செய்து கொண்டாலும் செய்து கொள்ளாவிட்டாலும் “உபஸத்தி பண்ணிக் கோராத வங்களுக்கு நானாக வுபதேசிக்கை சாஸ்த்ர விருத்தமே யானாலும்” என்கிற திருவுள்ளம் ஸூஸ்பஷ்டமே யாகும்.

ஸ்ரீ:
ஸகல சாஸ்திரார்த்த கல்பதரு.

—(குரு சிஷ்ய ஸம்வாதம்.)—

(174 லக்கமுள்ள லஹரியின் தொடர்ச்சி.)

சிஷ்யன் :— ஸ்வாமிந்! அடியேன் சில மாதங்களாக அசிந்திதமாய் வெளியூர் செல்ல நேர்ந்ததனால் தேவரீரை ஸந்தித்து ஸந்தேதஹ பரிஹாரங்கள் பெற்றுக் கொள்ள ப்ராப்தமில்லை யாயிற்று. மறுபடியும் திருவடிவாரத்தில் சில விஜ்ஞாபனங்கள் செய்து கொள்ளுகிறேன். க்ருபையுடன் தெளிவு பெறுவிக்க வேணும். (குருளின் அநுமதியைப் பெற்றுக் கொண்டு கேட்கிறான்.) மதாந்தரஸ்தர்களை வேத பாஹ்யர்களென்றும் குத்ருஷ்டிகளென்றும் பிரித்துச் சொல்லுகிறார்களல்லவா? வேதத்தை அடியோடு ப்ரமாணமாக ஒப்புக் கொள்ளாதவர்களை பாஹ்யர்களென்பதாகவும், ப்ரமாணமாக வொப்புக் கொண்டு அதில் அபார்த்தம் செய்பவர்களைக் குத்ருஷ்டிகளென்பதாகவும் சொல்லக் கேள்வி. வேதத்தை அறவே விட்டொழித்தவர்களான பாஹ்யர்களிற் காட்டிலும் அதை ப்ரமாணமாக இசைந்து அத்யயந அத்யாபநாதி களும் செய்து போருகின்றவர்கள் ஏதோ அபார்த்தம் செய்தாலும் வேதப்ரமாணய ஸ்வீகர்த்தாக்களென்கிற காரணத்தாலும் வேதாத்யயந பிஷ்ஞாதர்களென்கிற காரணத்தாலும் உயர்ந்தவர்களல்லவா? 'பாஹ்யர்களும் குத்ருஷ்டிகளும் ஒரே தரகதிதான்' என்று மநு மஹர்ஷி கூறியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறதே; இதைப் பற்றிக் கலக்கமா யிருக்கிறது; தெளிவு பெறுத்த வேணும்.

குரு :— மநு மஹர்ஷியானவர் * या वेदवाङ्मास्मृतयो याश्च काश्च कुट्टयः। सासवा निष्फलाः प्रेत्य तमोनिष्ठा हि ताः स्मृताः ॥ * என்று சொல்லி யிருக்கிறார். வேதம் அப்ரமாணமென்ற சார்வாக னைந பெளத்தாதிகள் பாஹ்யர்களெனப்படுகிறார்கள்; இதை நீயே தெரிந்து கொண்டிருக்கிறாய். குத்ருஷ்டிகளென்று சொல்லப்படுமவர்களை யாராக நினைத்திருக்கிறாய் நீ? வேதத்தைப் பரமப்ரமாணமென்று ஒப்புக் கொண்டும், வேத வேத்யமான பரப்ரஹ்மத்தை குண குண்மமாகவும் லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தமற்றதாகவும் சரீரமற்றதாகவும் பரிவார மற்றதாகவும் பிதற்றுமவர்களன்றோ குத்ருஷ்டிகளாகக் கூறப்படுகின்றார்கள். இவர்கள் வேதத்தை யொப்புக் கொண்டும் பரப்ரஹ்மத்தை யொப்புக் கொண்டும் என்ன லாப மடைந்தார்கள். ஒரு சிறு கதை கேள். ஒரு மஹான் கைதப்பிப் போயினர். அவரைத் தேடிப் பிடித்துக் கொண்டு வரச் சிலர் செனார்கள். 'அவர் இல்லவே யில்லை' என்று சொல்லி ஒருவர் திரும்பி விட்டார். மற்றொருவர், அவர் லைடக்தா விட்டாரென்றும், ஆனால் லைடரில்லை காலில்லை மூக்கில்லை முகமில்லை வயிறில்லை வாயில்லை ஒன்றுமில்லை யென்றும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார். இவர்களுள் நீ ஏதாவது வாசி காண்கிறாயோ?

சிஷ் :— ஏன் வாசியில்லை? 'அவர் இல்லவே யில்லை' யென்று சொல்லி விட்டால் துக்கமே யில்லை. இருக்கிறாரென்று சொல்லி தகாரமான தன்மையைப் பசக் கேட்கும்பாது அடி வயிறு கீழ் வயிறு மேல் வாரி எல்லாம் தீப்பற்றியன்றோ எரியும்.

குரு :— இதை நீ நன்கு தெரிந்து கொண்டிருக்கிறாயன்றோ. குத்ருஷ்டிகளாகப் பிறப்பதை விட பாஹ்யர்களாகப் பிறப்பது மேலல்லவா? ஆனால் இவர்களில் ஏற்றத் தாழ்வு விசாரிக்க வேண்டா. கூரத்தாழ்வான் ஸ்ரீ வைகுண்ட ஸ்தவத்தில் * பாஹ்யா: குத்ருஷ்டய இதி த்விதயேபி * என்ற ச்லோகத்தில் * जायस्य काननमृगैर्मृगानिकेसोः कासारस्य निहतस्य च को विशेषः ? * என்கிறார். ஆர்ச்சியமான இந்த ஸ்ரீ ஸுத்தியின் அர்த்தத்தைக் கேள்;

விடாய் மிகுந்துத் தண்ணீரைத் தேடிபோட இரண்டு மிருகங்கள் புறப்பட்டனவாம்; அவற்றில் ஒரு மிருகமானது தடாகத்தில் புகாதே 'மிருகத்ருஷ்ண' எனப்படுகிற கானலைப் பார்த்துப் பெரிய நதிப்ரவாஹமாக மயங்கி ஓடிக் கொண்டே யிருக்கையில் வழி யிடையே நேர்பட்ட புலி சிறுத்தை முதலிய கொடிய மிருகங்களின் கையிலே யகப்பட்டு அடித்துக் கொன்று தின்னப்பட்டொழிந்தது. மற்றொரு மிருகமானது விடாய் தீர்ப் பெறுவதற்கு உண்மையாகத் தண்ணீருள்ள தடாகத்திலேயே சென்று சேர்ந்தும் அடைவே இழிய வேண்டிய துறையிலே யிழியாமல் துறை தப்பியிழியவே அங்குக் கிடந்த வொரு முதலையினாலே கதுவப்பட்டு மாண்டொழிந்தது. ஆக இரண்டு மிருகங்களும் தடாகப்ரவேச அப்ரவேசங்களாலே சிறிது வாசி பெற்றிருந்தாலும் விநாசத்திலே வாசி பெற்றிலவன்றோ. ஆதுபோல, குத்ருஷ்டிகளும் பாஹ்யர்களும் வேதப்ராமான்ய அங்கிகார அநங்கிகாரங்களாலே சிறிது வாசி பெற்றிருந்தாலும் விநாசத்திலே வாசியற்றவர்களே யென்று அறுதியிடக் குறையில்லை— என்கிற விதுதான் இந்த [ஆழ்வானுடைய] திவ்ய ஸூக்தியின் தாற்பரியம்.

சிஷ் :— இந்த ஸூக்தி மிக நன்றாயிருக்கின்றது. இதில் காட்டப்பட்ட இரு மிருகங்களின் கதை மிக வழுவியது. மிருகத்ருஷ்ணிகையிலே [கானலிலே] மயங்கி யொழிந்த மிருகத்தின் ஸ்தானத்திலே வேத பாஹ்யர்களைக் கொள்ளவேணுமென்றும், தடாகத்திலே யிழிந்த மிருகத்தின் ஸ்தானத்திலே குத்ருஷ்டிகளைக் கொள்ளவேணுமென்றும் கூறியிருப்பது பொருத்தமான த்ருஷ்டாந்தம். ஆனால் இங்கு ஒரு சிறு ஸந்தேதஹம். வேத பாஹ்யர்கள் இன்னொரென்பது ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிகிறது நமக்கு; குத்ருஷ்டிகளை அப்படி நிர்ணயித்துக் கொள்ள முடியவில்லையே. குத்ருஷ்டிகளென்று ஒரு ஜாதி யில்லையன்றோ. குத்ஸிதமாக அர்த்தம் செய்பவர்களைக் குத்ருஷ்டிகளென்ன வேணும். அவர்கள் செய்கிற அர்த்தம் குத்ஸிதமென்று நாம் சொல்லுவதும், நாம் செய்கிற அர்த்தம் குத்ஸிதமென்று அவர்கள் சொல்லுவது மானால் இன்னார்தாம் குத்ருஷ்டிகளென்று எங்ஙனே நிர்ணயிப்பது? யார் நிர்ணயிப்பது? விவாதாஸ்பதமான விஷயத்தை மத்யஸ்தர்கள் நிர்ணயிக்க வேண்டும், உல்கமெல்லாம் பாஹ்ய குத்ருஷ்டி மயமாக்கக் கிடக்கிறது. பரம் வைதிகர்களாகச் சொல்லப் படுமீவர்கள் மெலிந்தும் இதர்கள் மலிந்து மிருக்குமிவ்வுலகில் மத்யஸ்தர்களைத் தேடிப் பிடிக்க முடியுமோ? இதில் தெளிவு பிறப்பிக்கவேணு மடியேனுக்கு.

குரு :— தெளியச் சொல்லுகிறேன் கேள். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்மார்த்தர்கள் என்னுமிருவகுப்பை யெடுத்துக் கொள்வோம். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகிய நாம் நமக்கு மூல புருஷர்களாகிய ஆழ்வார்கள் ஆசாரியர்கள் ஸ்தாபித்து வைத்த அர்த்தங்களை ரோஷாமாத்ரமும் வழுவாமல் ஆதரித்து வருகிறோம். அனுஷ்டானத்திலும் காட்டி வருகிறோம். பிறர்களும் இப்படியே தாங்களிருப்பதாகச் சொல்லிவிடக் கூடும். மதேபதப்ரயுக்தங்களான பல விஷயங்களில் ஒவ்வொரு விஷயமாக எடுத்துக் கொள்வோம். எந்த விஷயத்தை முதலில் எடுத்துக் கொள்ளலாமென்று நீ கருதுகின்றாயோ அதையே எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன்; சொல்லு.

சிஷ் :— ஸ்வாமிர்! அல்பஜ்ஞான அடியோன் என்னறிவேன்? எதை யெடுத்துக் கொண்டு ஸாதித்தால் அடியேன் புரிந்து கொள்ள முடியுமோ. அதை தேவரீரே யறிந்து ஸாதிப்பது நலம். ஸ்ரீமத் நாராயண பரத்வத்தைப் பற்றி ஸாதிக்கலாமானால் ஆனந்தமாகக் கேட்பேன்.

குரு :— யுக்தமான விஷயமே இது. இதைப்பற்றியே சொல்லுகிறேன். ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பர தெய்வமென்றும், அவனொருவனையே பஜிப்பது தான் உற்றதென்றும், இதர தெய்வங்களை யுபாஸிப்பது நம்முடைய அந்யயாசை ரோஷத்வமாகிற ஸ்வரூபத்திற்கு விருத்தமென்றும் நம்முடைய ஆழ்வார்களும் ஆசாரியர்களும் கல் வெட்டாக நிரூபித்திருக்கிறபடியால் இதையே நாம் சேமநிதியாகக் கொண்டு இந்த பத்தியில் எள்ளளவும்

பிறழாமல் அனுஷ்டானத்திலும் காட்டி வருகிறோம். ஆதிசங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளும் இதையே தம்முடைய வித்தாந்தமாகக் கொண்டிருந்தும் அவருடைய சிஷ்ய பரம்பரையில் வருபவர்கள் அந்த வித்தாந்தத்தை அடியொற்றி நடந்து வருகிறார்களா? என்பதை கவனித்துப் பார்.

சிஷ் :- ஆதி சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் நம் ஆழ்வாராசார்யர்களைப் போல் தேவதாந்தப் ப்ராவண்ய நிஷேத பூர்வகமாக ஸ்ரீமந்நாராயண பாரம்யத்தை ஸ்தாபித்திருக்கிறார்களா? என்பதை அடியேன் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அவருடைய சிஷ்ய பரம்பரையில் வருபவர்கள் எவ்விதமாக நடந்துகொண்டு வருகிறார்களென்பதை அடியேன் நன்கறிவேன். ஆனால் ஆதிசங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளும் இப்படியே பதேதம் செய்திருப்பதாகவே அடியேன் க்ரஹித்திருப்பது. இப்போது தேவரீர் ஸாதிப்பதைப் பார்த்தால் அவருடைய வித்தாந்தம் இதுவன்று போல் தோன்றுகிறது. அவர் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில் எப்படிப்பட்ட ப்ரதிபத்தியுள்ளவர்? என்பதை ப்ரமாணோபந்யாஸ பூர்வகமாக ஸாதிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். இது அவசியம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவனுமிருக்கிறேன். சாரீரக மீமாம்ஸையென்கிற ப்ரஹ்மஸூத்ரந்தானே நமக்கு ப்ரதானமான வேதாந்த சாஸ்த்ரமாக வுள்ளது. அதில் ப்ரஹ்ம சப்த மொன்றே திருப்பித்திருப்பி வருகிறதே யொழிய நாராயண விஷ்ணு வாஸுதேவாதி சப்தமொன்றும் வரக்காணோமே. ஆதலால் அந்த ஸூத்ரகாரருக்கும் நாராயண பாரம்யத்தில் ஊக்கமில்லை போல் தோன்றுகிறது. இதைப் பற்றியும் ஸாதிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

குரு :- நீ கேட்டிருப்பது மிக அவசியமானதே; நீ ப்ரஹ்மஸூத்ர பாஷ்யமும் கேட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறபடியால் விஷயங்களை உனக்கு எளிதாகத் தெரிவிக்க இயலுமென்று நினைக்கிறேன். (தொடரும்.)

ஆழ்வான் ஸூஸூக்தியநுபவம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்தில் ஆழ்வானென்றால் கூரத்தாழ்வானுக்கே அஸாதாரணவ்யபதேதஸமாகும். நடாதுராழ்வான் எங்களாழ்வான் முதலானாருமிருந்தாலும் கூரத்தாழ்வானையே உபபதமொன்றுமின்றி ஆழ்வானென்பது. இவ்வாசார்ய ஸார்வபௌமருடைய திருநகைத்ரம் ஸந்நிஹிதகாலத்தில் [தேமாத ஹஸ்தத்தன்று] எங்கும் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அதையொட்டி அவருடைய திவ்ய ஸூக்தியநுபவத்தைச் சிறிது செய்வோமிங்கு.

விசிஷ்டாத்வைதஸம்பிரதாயத்தில் ஆளவந்தாரும் எம்பெருமானாரும் திருவவதரித்த திற் காட்டிலும் ஆழ்வான் திருவவதரித்தது ஒப்புயர்வற்ற விசேஷமென்னத்தகும். இவருடைய ஸார்வதேதாழகமான பாண்டித்யம் ஸுப்ரஸித்தம். அது பெரிதன்று. ஆத்மகுணபூர்த்தியில் ஒத்தாரும் மிக்காருமில்லாதவர் இவரொருவரையென்று எம்பெருமானார்தாமும் அறுதியிட்டிருந்தபடி. * மொழியைக் கடக்கும் பெரும் புகழான் * என்று அமுதனாரும்,

* வாலாஹொவாஹமாமுண ஷேசிகாமுந் கஞ்சாயிநாய *

என்று மணவாளமாமுனிகளும் அருளிச் செய்துள்ளார்களென்றால் அதனிலும் ஆதிசயமாக நாம் சொல்ல வேண்டியதுண்டோ? ப்ரக்ருதர் இவருடைய திவ்யஸூக்தியநுபவம், ஸ்வாமி

அனேக க்ரந்தங்களையருளிச் செய்திருந்ததாகத் தெரிய வந்தாலும் பஞ்சஸ்தவமென்று ப்ரஸித்தமான ஐந்து ஸ்தவங்களே ஸ்வாமியின் திவ்ய ஸூக்திகளாக நமக்கு அநுபவிக்கக்கிடைத்திருக்கின்றன. இவை அமைந்திருக்குமழகு அநிர்வசநியம். ஆழ்வார்களின் ஈரச்சொற்களில் ஸ்வாமி தாம் ஆழங்காற்பட்டிருந்த அதிசயம் இந்த ஸ்தவங்களில் அற்புதமாகத் திகழ்கின்றது. அருளிச் செயல்களிலுள்ள அர்த்த விசேஷங்களையிட்டு சீலாகங்கள் பணிப்பதென்கிற பத்ததியை முதன் முதலாக ஆளவந்தார் அவலம்பித்தவர். எனினும், அந்த பத்ததியை அபரிமிதமாக வளர்த்துப் போந்தவர் ஆழ்வான். இவருடைய திருக்குமாரான பட்டர் இவ்விஷயத்தில் இவரினும் அதிசயித்தவரெனினும் அது நிற்க. இவருடைய அநுபவம் இப்போது ப்ரப்தமாகின்றது.

பஞ்சஸ்தவங்களில் முதல் ஸ்தவம் ஸ்ரீ வைகுண்ட ஸ்தவம். இது நூறு சுலோகங்கள் கொண்டது. முதல் சுலோகம் எம்பெருமானுடைய ஸ்துதி. அந்த சுலோகமே ["யோநிந்யம்ஸ்யுதேந்யாதி,] எம்பெருமானுக்குத் தனியாக வழங்கி வருகின்றது. அடுத்த இரண்டு சுலோகங்கள் நம்மாழ்வார் பெருமையை அற்புதமாகவுரைப்பன.

• தெருவிஜ்ஜ வுஜஜநததய-விவகுஷணம் யசு

ஸம்வஜ்ஜ ஸாஸிசஜநவஸ்ய யதேவ நித்யு ||

யயா ஸாணுஜஸாணு ஜநவஸ்ய வுணு

தத்யுயெவ வசுமாரணாஹி யும ||

இது முதல் சுலோகம். இதன் கருத்து;— நம்மாழ்வாருடைய பரமபாவமான திருவடியிணையை ஆச்சரிக்கக் கடவோம்; அதுவே பல வைதிகர்களின் சென்னிக்கு மலர்ந்தபூ; அதுவே ஸர்வகாலமும் ஸாத்விகர்களுக்கு ஸகலச்வர்யமுமாயிருப்பது; அதுவே புகலொன்றில்லாதவர் களுக்குப் புகலிடமாயுமிருப்பது. இது எவ்வளவு பக்தி கனிந்த சொல்தொடை! இனி அடுத்த சுலோகம் காணீர்;—

லஜீவ்ராவலவஜ்ஜுத லாவஸ்து

ஸம்யசுஜித ப்ரணயஸாராஸௌவ வகுண- ||

வெஜாய-நதநியிரவஸ்து திவ்யயா

ஜீயாத்ராஃஸவயொயிரவீல-குஜா ||

இந்த சுலோகத்தாலே ஆழ்வாருக்கு மங்களா ஸாஸநம் பண்ணுகிறார். ஆழ்வாரை ஒரு கடலாக ஸ்ரபணம் பண்ணிப்பேசுகிறோமெனில், ஸ்ரீமந்நாதமுரிகள் * பக்தாம்ருதம் விச்வஜநாநுமேஷநம் * என்கிற சுலோகத்தில் "நமாம்யஹம் த்ராவிடவேஷணா நாம்" என்று ஆழ்வார் ஸூக்தியைக் கடலாகப் பேசுகிறார். இவர் இங்கு ஆழ்வார் தம்மையே கடலாகப் பேசுகிறார். பரியாதிதியாக ஸ்ரபணம் பண்ணுகைக்குப் பொருத்தமிருக்கும்படியை நான்கு விசேஷணங்களினால் நிரூபிக்கிறார். பரியாதிதிக்கு இருக்கக் கடவ தன்மைகளெல்லாம் ஆழ்வார் பக்கலில் குறையற்றிருக்கிறபடியை ஒவ்வொரு விசேஷணமும் ஏதலிக்கின்றது. [பக்திப்பாவபவந் அற்புதபாவபந்த ஸந்துஷிதப்ரணயஸார ரமௌகபூர்ண:] கடலானது ரமௌகவ ஸஸு-வாஹ்யமான ஜலப்ரவாஹத்தாலே பரிபூர்ணமாயிருக்கும்; ஆழ்வாரோவென்னில், ச்ருங்கார விர கருணாஃபுத ஹாஸ்ய ஹயா நகரொளஜ-ஸீல தலசிர ஸங்களாலே பரிபூர்ணராயிரா நின்றார். இப்படிப்பட்ட ரஸவிசேஷங்கள் ஆழ்வார் பக்கலில் விளைந்தமைக்கு நிதானமே தென்னில், விலகணமான பக்தி விசேஷத்தாலே ஆச்சரியமான லாவஸங்கங்கள் பல தலைத்து நானாஸபரிபாகங்களாயினவென்கிறார். இது, திருவாய்மொழியை இரவும் பகலும்

அநுபவித்து ணாதித்தபடி. [வேதார்த்தநிதி:] கடல் ரத்நாகரமாகையர்லே ரத்நநிதியா யிருக்கும். பராக்ரஸபயோகிதியும் அப்படியே யிருக்கிறபடி பாரீர். * வேதந்தமிழ் செய்த மாறணைகையாலே வேதார்த்தங்களாகிற ரத்நங்களுக்கு நிதியாயிருப்பர் ஆழ்வார். [அப்யுதயிவ்ய தாம்] * மனத்துன்னான் மாகடல் நீருள்ளான் * என்று பேயாழ்வார் பணித்தபடி கடலானது எம்பெருமானுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கும்; ஆழ்வாரும் * ஒண்சங்கதைவாளாழியானொருவன் அடியினுள்ளானே * என்று தாமே யருளிச் செய்தபடி எம்பெருமானுக்கு நித்யநிகேதநமா யிருப்பர். [அஸ்மபூமா] பூமா என்று பெருமைக்குப் பெயர். “வ்யுஹஸ்யம் வ ஹாநுபெண மூபெணயு” என்ற பாஷ்ய ஸ்ரீஸூக்தியை இங்கே நினைப்பது. எல்லை கடந்த பெருமை கடலுக்கும் ஆழ்வார்க்கும் துல்யம். அக இந்த ச்லோகத்தினாலும் ஆழ்வான் நம்மாழ்வார் பக்கலிலே தமக்குண்டான அபரிமித பக்தியை வெளியிட்டாராயிற்று.

இனி அடுத்ததான அதிமாநுஷஸ்தவத்திற் சென்று சிறிது அநுபவிப்போம். இதில் என்னுவது ச்லோகம் ஆழ்வானுக்கு நம்மாழ்வாரிடத்திலுள்ள பக்த்தியே வடிவெடுத்த படியென்னவேனும்.

[* ஸ்ரீரத்நாகராக்ரஸபயோகித்ய, நமோ நிவரவாஸ
தஜாநுநாமரவாஸஜ நஜுவாஸ்ய |
சுப்யாவநாநததஜுதிதாரம யோம
ஸ்ரீரம்நராஜவரணாஃவஜ உஹயாஃ ||]

என்கிற அந்த ச்லோகம் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளை வருணிப்பது. பரதங்களின் வெப்பை வருணிக்கும் லௌகிக கவிகள்

* ரகௌ தவாஃஸ்ரீ ஜயமௌ ஹுவி விக்ஷவணாடிபுஃவடி ||

என்கிறார்கள். ஆழ்வார் அருளிச் செய்வது அப்படியா இருக்கும்? ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திரு வடிகள் வெரு காலம் நம்மாழ்வாருடைய திருவுள்ளத்திலுறைந்து அவ்விடத்திலுள்ள அபி ராமரஸத்தில் ஊறிக்கிடந்தபடியாலே அந்த ராகயோகம் இன்னமும் மாறாமலிருப்பதாக அருளிச் செய்த விது விலகண ப்ரக்ரியை. நம்மாழ்வார்க்கு ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளிலே எவ்வளவு பக்தியோ. அதிற்காட்டிலும் பதின்மடங்கு பெருத்தது ஆழ்வானுக்கு நம்மாழ்வாரி டத்திலுண்டான பக்தி யென்று இந்த வொரு ச்லோகத்தினால் எளிதாக அறுதியிடலாமன்றோ. இவ்வதிமாநுஷஸ்தவத்தின் பிற்பகுதி ஸ்ரீரங்குண்ண குணநுபவம். அது முழுவதும் ஆழ்வாரு டைய ஸ்ரீஸூக்திகளிலிருந்தே அற்புதமாக அமைந்தது. அந்த விரிவு மற்றொரு காலாகும்.

இனி ஸுந்தரபாஹுஸ்தவத்தை யெடுத்துக் கொண்டாலோ அதுவும் அருளிச் செயல்மயமே. ஸ்வல்பமே இங்கு அநுபவிக்கலாகும். ஆண்டாள் நாச்சியார் திருமொழியில் (9-1) * மந்தரம் நாட்டியன்று மதுரக் கொழுஞ் சாறுகொண்ட சுந்தரத்தீதாளுடையான் * என்றருளிச் செய்ததை இந்த ஸ்தவத்தில் (ச்லோகம் 4) * उदधिगमद्रादि मयिमन्त्रलक्षयो- मधुररसेन्द्राकसुधसुन्दरनोपरिधम् * [உததிகமந்தராத்ரிமதிமந்தலப்தபயோ மதுரரீஸந்திராஹ் வஸுதஸுந்தரதேதா:பரிகம்] என்று மொழி பெயர்த்தருளினார். மொழி பெயர்த்தது மட்டு மன்றிக்கே ஆண்டாள் திருவுள்ளத்தில் உறைந்திருந்த வொரு விசேஷப்பொருளையும் காட்டி யருளினார்; (எங்ஙனென்னில்; * மந்தரம் நாட்டியென்கிற ஆண்டாள் பாசரத்தில் மந்தர மலையை மத்தாக நாட்டிக் கடல் கடைந்து தேவர்களுக்காக அமுத மெடுத்தபடி சொல்லுகிற தாகக் காண்கிற? த யன்றி வேறில்லை. ஆனால் ‘மதுரக்கொழுஞ்சாறு’ என்ற மூப்த ஸ்வார ஸ்யத்தாலும் ‘கொண்ட’ என்ற சொற் சுவையாலும் * விண்ணவாமுதுண அமுதில் வரும் பெண்ணமுதுண்டவெம்பெருமானே * என்ற திருமங்கையாழ்வாருடைய திவ்யஸூக்திக்

கேற்ப ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியாகிற திவ்யாம்ருதத்தைக் கொண்டதாகவே ஆண்டாளுக்குப் பொருள் விவகிதமென்பதைக் காட்டியருளினர் ஆழ்வான். இதை பட்டரும் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ உத்தராதகத்தில் * **उन्मूल्याहरमन्दराद्रिमहिना** * இதயாதியான அம்ருதமதந கீர்த்தந ச்லோகத்தில் * **फलेप्रहिर्हि कमलालाभेन सर्वः श्रमः** * [பலைக்காவிரி ஹி கமலாலாபேந ஸர்வ: ஸ்ரம:] என்பதனால் விளங்கக் காட்டியருளினார். மற்றும் ஸ்தவத்தில் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கு இடம் விசேஷணங்களெல்லாம் பெரும்பாலும் திருவாய்மொழிப் பாசுரங்களை யடியொற்றியே யுள்ளன. * **मतिथवழ்குடுமிமாலிருஞ்சோலை** * என்று ஆழ்வார் ஸாதித்ததை * **शशधररिद्धपादय-शिखम्** — சசதாரிங்கனுடயசிகம் * என்றார். * **அதிர்குரல்சங்கத்தழகர்தம் கோயில்** * என்ற திருவாய்மொழிப் பாசுரத்தை * **भिरुतिसमलोकमुचिभृङ्गलशङ्करवम्** — பிதுரிதஸப்தலோக ஸுவிச்ருங்கலஸங்கரம் * என்று மொழி பெயர்த்தார். * கருவாரணம் தன் பிடி துறந் தோடக் கடல் வண்ணன் திருவாணை கூறத்திரியும் தண்மாலிருஞ்சோலையே * என்ற பெரியாழ்வார் பாசுரத்தை

* **सुन्दरदोर्दिव्याज्ञालम्भनकातरवशानुयायिनि करिणि ।**

प्रणयजकलहसमाधिर्यन्न वनाद्रिस एष सुन्दरदोणः ॥ *

என்றொரு ச்லோகமாகவே மாற்றினார்.

* **वकुलधरसरस्वतीविपक्षस्वरसभावयुतासु किन्नरीषु ।**

द्रवति दृपदपि प्रसक्तगानास्त्रिह वनशैलतटीषु सुन्दरस्य ॥

என்கிற பன்னிரண்டாவது ச்லோகம் மிகவற்புதமானது. மேலுலகத்திலிருந்து கிந்நரஸ்த்ரீகள் அழகரை ஸேவிக்கத் திருமாலிருஞ்சோலைமலைத் தாழ்வரைகளிலே வந்து சேர்ந்து மகிழ் மலை மார்பினரான ஆழ்வாருடைய திருவாய்மொழிப் பாசுரங்களை ஸுஸ்வரமாகவும் ரஸவத் தரமாகவும் ஸாபிப்ராயமாகவும் பாடுகிறார்களாம். * **மரங்களுமிரங்கும் வகை மணிவண்ணவோ** வென்று கூவுமால் * என்னும் படியான அருளிச் சொற்களை அப்படி பாடும் போது கல்லும் உருகாநின்றது; உருகின அதுதானே சிலம்பாறென்று பேரெடுத்துப் பெருகா நின்ற தென்றா ராயிற் றா. சிலம்பாறு என்றதில் சிலம்பு என்றது நூப்புரத்திற்கு வாசகமாயிருப்பது போல மலைக்கும் வாசகமானது. “வேங்கடமே, திங்குழல் வாய்வைத்தான் சிலம்பு” என்று பேயாழ்வாருடைய பிரயோகமுமுள்ளது. மலையே உருகி ஆறாகப் பெருகிற்றென்றும், மலையுருகின தற்குக் காரணம் கின்னரிகள் திருவாய்மொழியைச் செவிக்கினிதாகப் பாடினதே யென்றும் ஸாதித்திருப்பது வெகு அற்புதம்.

திருவாய்மொழியில் (7-7.) * **ஏழையராவிப்பதிகத்தில் பகவத்தேகரபாஸவார்ணாம்** * கொள்ளுகிற கோளிருகைச் சுமர்ந்திட்ட கொழுஞ்சுருளின் உட்கொண்ட நிலநன்னூல் தழை கொல் அன்று மாயன் குழல் * என்றுள்ளது. இதை அப்படியே மொழி பெயர்க்கிறார்— (40) * **अन्धं तमसिमिरनिर्मितमेव यस्यात् तत्सारसाधितपुतन्वतिवृत्तवार्तम्** — **ईशस्य अलकालिजालम्** * என்று. ஆண்டாள் * **கனிவண்டெங்கும் கலந்தாற் போல் கமழ்பூங்குழல்கள் தடந்தோள்** மேல் மிளிரின்று விளையாட * என்றும், திருமங்கையாழ்வார் * **மைவண்ண நறுங்குஞ்சி** குழல் பின்தாழ மகாஞ்சேர்குழை இருபாடி லங்கியாட * என்றும் தனித்தனியே யருபவித்த அழகுகளைச் சேர்ப்பிடித்து * **सदसंसंज्ञितकुन्तलान्तिकावतीर्णकर्णभरणाद्वकन्धरः** * என்ற ஸ்ரீஸூக்தியினால் அருபவிக்கிறார். *

(தொடரும்)

ஸ்ரீரஸ்து.

श्रीविष्णुधर्मान्तर्गतम् माङ्गल्यविबृद्धिस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மத்தினுள்ளீடான

மாங்கல்யவிவ்ருத்தி ஸ்தோத்ரம்.

(ஸ்ரீகாஞ்சி. ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய உரையுடன் கூடியது.)

அவதாரிகை.

இந்த ஸ்தோத்ரம் பகவத்பக்தாக்ரேஸரர்களுக்கு நித்யாநுஸந்தேயமானது. இதில் ச்லோகந்தோறும் நான்காவது பாதம் "ममास्तु माङ्गल्यविबृद्धये हरिः — மமாஸ்து மாங்கல்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: " என்பதேயாகும். அநுபவரஸிகர்களான மஹான்கள் இந்த ஸ்துதியை நித்யாநுஸந்தானமாகக் கொண்டிருந்து ஸகல மங்கள விவ்ருத்தியைப் பெற்று மகிழ்ந்தார்கள் என்பதையும் யாமறிவோம். தால்ப்யர் என்கிற மஹர்ஷிக்கும் புலஸ்த்ய மஹர்ஷிக்கும் ஸம்வாத முண்டாகி இந்த ஸ்தோத்ரம் அவதரித்ததாக ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மத்தினாலறிகிறோம். தால்ப்யர் புலஸ்த்யரை நோக்கிக் கேட்டாராம்—

ஹ்மய:—

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

कार्यारम्भेषु सर्वेषु दुःस्वप्नेषु च सत्तम ।

अमङ्गल्येषु दृष्टेषु यज्ञसव्यं तदुच्यताम् ॥ १ ॥

येनारम्भाश्च सिद्ध्यन्ति दुःस्वप्नश्चोपशाम्यति ।

अमङ्गलानां दृष्टानां परिघातश्च जायते ॥ २ ॥

தால்ப்ய உவாச:—

கார்யாரம்பேஷு ஸர்வேஷு ஁ஸ்வப்னேஷு ச ஸத்தம,
அமங்கல்பேஷு ஁ஷ்டேஷு யஜ் ஐப்தவ்யம் ததுச்யதாம்.

(1)

யேநாரம்பாஸ்ச ஸித்தயந்தி துஸ்ஸ்வப்நஸ்ச சோபஸாம்யதி
அமங்கலாநாம் த்ருஷ்டாநாம் பரிகாதஸ்ச ஜாயதே

(2)

(அதாவது.) பூஜரீயரான புலஸ்த்ய மஹர்ஷியே; ஏதாவது நற்காரியங்கள் தொடங்கும்போதும், தீய கனாக்கள் கண்டபோதும், அமங்கல வஸ்துக்களைப் பார்க்க நேர்ந்த போதும் எதை ஐபிக்க வேணுமோ அதைச் சொல்லவேணும். எதை ஐபித்தால் தொடங்கின காரியங்களெல்லாம் ஸித்தி பெறுமோ, தீய கனாக்கள் கெட்ட பலன்களைத் தராமல்

தொலையுமோ, கண்ட அமங்கலங்களும் கெடுதலை விளைவிக்காமல் நிற்குமோ— அதைச் சொல்ல வேணும் என்று கேட்க; அதற்குப் புலஸ்த்யர் கூறியதாவது, ... (1-2)

पुस्त्यः—

जनार्दनं भूतपतिं जगद्गुरुं स्मरन् मनुष्यसंसृतं महामुने ! ।

दुष्टान्यशेषायपहन्ति साधयत्यशेषकार्याणि च यान्यभीप्सति ॥ ३ ॥

புலஸ்த்ய உவாசு :—

ஐநார்தனம் பூதபதிம் ஐகத்குரும் ஸ்மரந் மநுஷ்யஸ் ஸததம் மஹாமுநே,
துஷ்டார்யஸேஷாண்யபஹந்தி ஸாதயத்யஸேஷ கார்யாணி ச யார்யபீப்ஸதி (3)

(அதாவது) வாரீர் மஹர்ஷியே! ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் சேஷியாய் ஸகல ஐகத்துக்களுக்கும் அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்குமவராய் ஐநார்தநரென்று பெயர் பெற்றவரான பெருமானை இடைவிடின்றிச் சிந்தனை செய்யும் மனிதன் ஸகல விதங்களான கெடுதல்களையும் தவிர்த்துக் கொள்ளுவான்; ஸாதித்துக் கொள்ள விரும்பும் ஸகல காரியங் களையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவானென்கை. ... (3)

शृणुष्व ध्यान्यद्भुतो ममाखिलं वदामि यत्ते विजयये मङ्गलम् ।

सर्वार्थसिद्धिं प्रददाति यत्सदा निहन्त्यशेषाणि च पातकानि ॥ ४ ॥

ச்ருணுஷ்வ சார்யத் கததோ மமாகிலம் வதாமி யத் தே த்விஜவர்ய மங்களம்,
ஸர்வார்த்த ஸித்திம் ப்ரததாதி யத் ஸதா நிஹந்த்யசேஷாணி ச பாதகாநி. (4)

இன்னமும் யானுரைக்கக் கேளீர் மாமுனிவரே! ; ஸர்வார்த்த ஸித்தியைத் தரவல்ல தும் ஸகல பாதகங்களையும் தொலைக்கவல்லதுமான மங்கள ஸ்தவம் யாதொன்றுண்டோ; அது தன்னைச் சொல்லா நின்றேன். ... (4)

प्रतिष्ठितं यत् जगद्धराचरं जगत्त्रये यो जगत्तत्र हेतुः ।

जगच्च पात्यसि च यस्स सर्वदा ममास्तु माङ्गल्यविबुद्धये हरिः ॥ ५ ॥

ப்ரதிஷ்டிதம் யத்ர ஐகத் சராசரம் ஐகத்த்ரயே யோ ஐகதஸ்ச ஹேது:
ஐகத் ச பாத்யத்தி ச யஸ் ஸ ஸர்வதா மமாஸ்து மாங்கல்யவிவ்ருத்தயே ஹரி: (5)

இந்த ச்லோகம் முதலாக மாங்கல்ய விவ்ருத்தி ஸ்தோத்ரம் தொடங்குகிறது. [சராசரம் ஐகத் யத்ர ப்ரதிஷ்டிதம்.*] ச்ருஷ்ணே நிஷ்டாநி ஸர்வமேததகிலம்* என்கிற படியே ஸகல சராசரங்களும் யாவனெனும் எப்பெருமான் பக்கலிலே ப்ரதிஷ்டை பெற்றிருக்கின்றதோ; [ய: ஐகத்த்ரயே]* நல்ல கோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றினுள்ளும் தான்னிறைந்த அல்லிக் கமலக் கண்ணனென்கிறபடியே யாவனெனுவன் உலகம் மூன்றினுள்ளும் ப்ரதிஷ்டித னாயிரா நின்றானே. [யச் ச ஐகதோ ஹேது:] ஸகல ஐகத் காரணபூதனும் யாவனெனுவனே. உலகத்தில் கார்ய ஸாமர்யத்துக்கும் உபாதாந காரணம், ஸஹகாரி காரணம், நிமித்த காரணம்—என்கிற மூவகைக் காரணமும் வேண்டியிருக்குமாதலால் ப்ரபஞ்சத்திற்கும் இம் மூவகைக் காரணமு முண்டு: *தானெருருவே தனி வித்தாய்* என்கிறபடியே எப்பெருமா னெருவனே மூவகைக் காரணமுமாவன். சேதகா சேதந விசிஷ்ட வேஷத்தாலே உபாதாந

காரணமாவன்: ஜ்ஞாநஸக்த்யாதி விசிஷ்ட வேஷத்தாலே ஸஹகாரி காரணமாவன்: ஸங்கல்ப விசிஷ்ட வேஷத்தாலே நிமித்த காரணமுமாவன். மூலத்தில் (ஹேது:) என்கிற ஒரு சொல்லே தந்த்ரேண த்ரிவிதகாரணமுமாயிருக்கும்படியைச் சொல்ல வல்லது. [ய: ஜகத் பாதி ச, அத்தி ச.] காரணபூதன் ஒருவனாய். ரக்ஷண கர்த்தா வேறொருவனாய், ஸம்ஹார கர்த்தா மற்று மொருவனு யிருக்கை யன்றிக்கே ஸ்திதி ஸம்ஹாரகாரகனும் அவன் தானேயா யிருக்கு மென்கிறது. ஸம்ஹாரதி என்ன வேண்டும் ஸ்தானத்தில் 'அத்தி' என்றது * यस्य ब्रह्म च क्षत्रं च उभे भवत ओदन: * என்கிற ச்ருதிச் சாயையினாலும். அந்நா சராசர-மஹாநா * என்கிற ஸூத்ரச் சாயையினாலு மென்க. ஆக ஸகல ஜகத்துக்கும் ஆதாரபூதனாயும் ஆதேய பூதனாயும் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார காரகனாய் மிரா நின்ற ஸர்வேச்வரன் எனக்கு மாங்கல்ய விவ்ருத்தி ப்ரதனாகவேணு மென்றதாயிற்று. 'ஸர்வதா' என்றது மூன்றாவது பாதத்திலும் அந்வயிக்கலாம்; நான்காவது பாதத்தோடும் சேரலாம்; மத்யம தீப ந்யாயத்தாலே. நாராயண பதத்திற்கு தத்புருஷ ஸமாஸமும் பஹுவரீஹி ஸமாஸமுங் கொண்டு ஆசார்யர்களால் அருளிச் செய்யப்படும் அர்த்தமே "சராசரம் ஜகத் யத்ர ப்ரதிஷ்டிதம்: ய: ஜகத்ரயே ப்ரதிஷ்டித:" என்பவற்றில் விவக்ஷிதம். ... (5)

व्योमाखुवाय्वग्निमहीस्वरूपैः विस्तारवान् योऽणुतरोऽणुभावात् ।

अस्थूलसूक्ष्मस्सततं परेश्वरो ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ६ ॥

வ்யோமாம்பு வாய்வக்ரி மஹீஸ்வரூபைர் விஸ்தாரவான் யோ:ணுதரோ:ணுபாவாத், அஸ்தூல ஸூக்ஷ்மஸ் ஸததம் பரேச்வரோ மமாஸ்து மாங்கல்ய விவ்ருத்தயே ஹரி:.

* நீராய் நிலனாய்த் தீயாய்க் காலாய் நெடுவானாய் * என்கிறபடியே நிலம் நீர் தீ கால் விசும்பென்னும் பஞ்ச பூதங்களாக விரிந்தும், * அனோரணியான் * என்னு முபநிஷத்தின்படியே அணுபதார்த்தத்திற் காட்டிலும் அணுவாகியும், ஸ்தூல வஸ்துவாயும், ஸ்தூலேதர வஸ்துவாயும், ஸூக்ஷ்ம வஸ்துவாயும் ஸூக்ஷ்மேதர வஸ்துவாயு மிருக்கின்ற பரம புருஷன் எனக்கு மாங்கல்ய வ்ருத்தியைத் தரவேணு மென்கை. திருமழிசைப் பிரான் திருச்சந்த விருத்தத்தில் * சுருக்குவாரையின்றியே சுருங்கினாய் சுருங்கியும், பெருக்குவாரையின்றியே பெருக்கமெய்து பெற்றியோய் * என்றருளிச் செய்த சந்தை இவ்விடத்திற்குப் பொருத்தமாக அநுஸந்திக்கத் தக்கது. அஸ்தூலசூக்ஷ்ம: என்பதை 'स्थूलसूक्ष्मश्चासौ तदितरश्च अस्थूलसूक्ष्म:' என்று விக்ரஹித்துக் கொள்ள வேண்டும். அணு भावात् என்ற விடத்தில் பாவசப்தம் பதார்த்த வாசகம். அணுவான பதார்த்தத்திற் காட்டிலும் என்கை. ... (6)

यस्मात् परस्मात्पुरुषादनन्तात् अनादिमध्यादधिकं न किञ्चित् ।

सहेतुहेतुः परमेश्वरेश्वरो ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ७ ॥

யஸ்மாத் பரஸ்மாத் புருஷாதநந்தாத் அநாதிமத்யாததிகம் ந கிஞ்சித்.

ஸ ஹேதுஹேது: பரமேஸ்வரேஸ்வரோ மமாஸ்து மாங்கல்ய விவ்ருத்தயே ஹரி:

[அநந்தாத்] அநந்தத்வமாவது பரிச்சேதரஹிதத்வம். த்ரிவித பரிச்சேதரஹித் யத்தைச் சொல்லுகிறது. தேசபரிச்சேதம், காலபரிச்சேதம், வஸ்து பரிச்சேதம் என்று மூவகைப்பரிச்சேதங்களையு முடைத்தா யிருக்குமே உலகில் ஒவ்வொரு வஸ்துவும்.

இன்னவிடத்திலுண்டு. இன்னவிடத்திலில்லை. என்னும்படியா யிருத்தல் தேச பரிச்சேதம். இன்ன காலத்திலுண்டு. இன்ன காலத்திலில்லை என்னும்படியா யிருத்தல் காலபரிச்சேதம். இன்ன வஸ்துவாயிருக்கு மிது. வேறொரு வஸ்து வன்று என்னும்படி யிருத்தல் வஸ்து பரிச்சேதம். எம்பெருமானுக்கு இம் மூவகைப் பரிச்சேதங்களும் இல்லையாயிற்று. ஸர்வ தேசங்களிலுமுள்ளவனாகையாலே தேச பரிச்சேத ரஹிதன்; ஸர்வகாலங்களிலு முள்ள வனாகையாலே கால பரிச்சேத ரஹிதன். * எப்பொருளுந் தானாய் * என்கிறபடியே ஸர்வ வஸ்துக்களும் தானாயிருக்கையாலே வஸ்து பரிச்சேத ரஹிதன். **सर्ववस्तुसामानाधिकरण्याहंत्व-वस्तुपरिच्छेदराहित्यम्** என்பர் வேதாந்திகள். [அநாதீமத்யாத்.] ஆதியும் அந்தமு மில்லாத போது மத்யஸ்தமில்லை யென்பது தன்னடையே ஸித்தம். ஆக இப்படிப்பட்ட பரமபுருஷ னிற் காட்டிலும் மேம்பட்ட வஸ்து எதுவு மில்லை யென்றது பூர்வார்த்தத்தினால். [ஸஹேது ஹேது:] கார்யபதார்த்தங்களுக் கெல்லாம் காரணபூதனென்கை. ஸஹேது சப்தம் கார்ய பதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறது. ஹேதுவோடு கூடின தென்றால் அது கார்யமாகத் தானே யிருக்கும். [பரமேச்வரேச்வர:] பரமேச்வரனென்று பேர் பெற்றவனுக்கும் தலை வாக விளங்குமவென்கை. இப்படிப்பட்ட மூமந் நாமாயணன் எனக்கு மாங்களய விவ்ருத்தி ப்ரதனாக வேணுமென்கை. ... (7)

हिरण्यगर्भान्युत्तरूपी सृजत्यशेषं परिपाति हन्ति च ।

गुणाग्रणीर्यो भगवान् स सर्वदा ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ८ ॥

ஹிரண்யகர்பாஸ்யுத ருத்ர ரூபீ ஸ்ருஜத்யசேஷம் பரிபாதி ஹந்தி ச,

குணாக்ரணீர் யோ பகவான் ஸ ஸர்வதா மமாஸ்து மாங்கல்யவீவ்ருத்தயே ஹரி: (8)

உபநிஷத்தில் * यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते, येन जातानि जीवन्ति, यत्प्रयन्यभि-संविशन्ति, तद्ब्रह्म * என்று பரமபுருஷனொருவனே ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களாகிற மூன்று தொழில்களையும் நிர்வஹிப்பதாக ஓதியிருந்தாலும் நான்முகனையாவேசித்து ஸ்ருஷ்டியையும், ருத்ரனை யாவேசித்து ஸம்ஹாரத்தையும், ஸ்வேந ரூபேண நின்று ரக்ஷணத்தையும் பண்ணிப் போருவதாக நான்கொள்கையாதலால் அது தன்னைச் சொல்லுகிறது பூர்வார்த்தம். இரண்டாவது பாதத்திலுள்ள மூன்று க்ரியா பதங்களையும் முதற் பாதத்திலுள்ள மூன்று வ்யக்திகளோடே அடைவே யோதிக்க வேணும். ஹிரண்யகர்ப ரூபீ ஸந் அசேஷம் ஹந்தி ச என்று யோஜனை. [குணாக்ரணீ:] இங்கு குண சப்தமானது குணவான் களைச் சொல்லுகிறது. குணவான்களுக்குள்ளே தலைவன் என்கை. ஸமஸ்த கல்யாண குணம்ருதோடியியா யிருப்பவனென்றவாறு. ஆக இப்படிப்பட்ட ஸர்வேச்வரன் எனக்கு மாங்களய விவ்ருத்தி ப்ரதனாகவேணும். ... (8)

परस्सुराणां परमोऽसुराणां परो यतीनां परमो मुनीनाम् ।

परस्समस्तस्य च यस्स सर्वदा ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः ॥ ९ ॥

பரஸ் ஸுரானாம் பரமோஸுரானாம் பரோ யதீநாம் பரமோ முநீநாம்,

பரஸ் ஸமஸ்தஸ்ய ச யஸ் ஸ ஸர்வதா மமாஸ்து மாங்கல்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: (9)

அன்பர்களுக்கே அறிவிப்பு.

“கோதா நினைவும் வெளியிடு— (1) “திரௌபதியும் திருநாமமும்” என்கிற புத்தகமும், (2) ஆராய்ச்சித் திர்ள் என்கிற மிகச் சிறு புத்தகமும் பார்த்தவர்களுளரேல் அவர்கள் “சிங்கப் பெருமாள் திருவாக்கு வெற்றி” என்னும் புத்தகத்தையும் பார்க்க வேண்டியது அவசியமாதலால் “ஸ்ரீ ராமாநுஜன் கார்யாலயம்— சின்னகாஞ்சீபுரம்” என்னும் விலாஸத்திற்கு (35 நயா பைஸா ஸ்டாம்பு அனுப்பி)க் கடித மெழுதினால் அப்புத்தகத்தைப் பெற்றுக் களிக்கலாம்.

இங்ஙனம் :

இங்ஙனம் :

ஸ்ரீராமானுஜன் ஆசிரியர், சி. காஞ்சீபுரம்.

பெரியாரின் பரமபத ப்ராப்தி.

சுவாமி நமஸு விநாயக நாம சபாஸம்

கூடுஷ வகைஷ டிஸஜ்ஜாம் ஹிஜகரஜிவஸை நாயயொழீநு தாரெ !

ஹாநாஜாநவாயாஜதஜயயிவிபுஸ்யஷஸகுநீ $\frac{1}{2}$ வம்ஸம்

வினாது சுஷாய-வயெ-ந நிஜமுருகுவயா ஐவ்யுடா ப்ரவெபெ ||

வியூதி உகரெ சுவுடிசுஜாநிநு வொ ஸரெ ।

சுந்தரய்ய-கருவாஸ்தீர்து: சுந்தரய்ய-கருவாஸ்தீர்து: ॥

ஸ்ரீமதாபயவே. திருமலை அனந்தாண பிள்ளை பரிசை கிருஷ்ணமாதாரியர் ஸ்வாமியைக்
தென்னாட்டிலும் வடநாட்டிலும் ஸகல வித்வான்களும் நன்கறிவர். இந்த ஸ்வாமி 2—2—59
தைமீ க்ருஷ்ணபகஷ தசமியன்றிரவு மாம்பலத்தில் [தமது எழுபத்தாறாவது திருநகரத்திரத்
தில்] திருநாடலங்கரித்தாரென்னும் விஷயத்தை வெகு நிர்வேதத்துடன் தெரிவித்துக்
கொள்ளுகிறேன்,

இந்த ஸ்வாமி திருவவதரித்தது காஞ்சிபுரியில். முப்பது திருநகரத்திரம் வரையில் வளர்ந்ததும் காஞ்சிபுரியிலேயே. அக்காலத்தில் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிலீதி வர்னமாமலை மடத்தில் மிகப் பெரிய ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலை நடந்து வந்தது. அதில் ஸாஹித்யோபாத்தயாய ராக எழுந்தருளியிருந்த அடியேனது திருத்தகப்பராரான ப்ர. அண்ணாரங்காசார்ய ஸ்வாமியிடத் தில் காவ்ய நாடகாலங்காரங்கள் வாசித்தார். கீர்த்திமூர்த்தியான [ஸ்ரீமத் குன்ற பாக்கம் சீமாச்சார் ஸ்வாமி யென்று ஜகத் விக்யா தராயெழுந்தருளியிருந்த] ஸ்ரீமதுபயவே. திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் நியாய வேதாந்தங்களைப் பரி பூர்த்தியாக அதிகரித்தார். திருப்பதி ஸம்ஸ்க்ருத மஹா வித்யாலயத்தில் பல ஸம்வத்ஸரங் கள் நியாய சாஸ்த்ர ப்ரவசந நிஷ்ணாதராக எழுந்தருளியிருந்தார். விச்ராந்தி பெற்று பத்து ஸம்வத்ஸரங்களுக்கு மேலாகிறது. விச்ராந்தரானது முதல் பெரும்பாலும் மாம்பலத்திலேயே வாஸமாக எழுந்தருளியிருந்தார். பலகால் ஸ்ரீ பாஷ்ய ப்ரவசநம் செய்து போந்தார். இரண்டு மூன்று ஸம்வத்ஸரங்களாகவே திருமேனியில் தளர்ச்சி மிகவுமுண்டாயிருந்து வெளியில் நடையாடாமலேயிருந்தார். இம்மண்ணுலகின் பாக்கம் இவ்வளவே யென்று நினைக்க வேண்டியதாயிற்று. ப்ராசீந வித்வான்களில், தத்ரபி குன்றபாக்கம் ஸ்வாமியின் விசேஷ கடாக்ஷ பாத்ரபூதர்களான வித்வான்களில் இந்த ஸ்வாமியே சரமஸ்தானம் வஹித்திருந்தார்.

இவர்க்குத் திருக்குமாரர்கள் மூவர். அவரும் லௌகிகபதவிகளில் ப்ரதிஷ்டிதர்
களாய் விளங்கி வருகின்றனர். வித்வத் குடும்பங்களில் வித்வத்பரம்பரையென்கிற பெருமை
லோபித்தே விட்டதன்றோ. திரோஹிதர்களாகும் வித்வான்களின் ஸ்தானம் பூர்த்தி பெற
மலையிருந்து வரும்படி எம்பெருமான் ஸங்கல்பித்து விட்டான் போலும். — ப்ர. அ.

— ப்ர. அ.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

If not delivered Please return to:—

“AMRUTALAHARI” OFFICE,

East Chitra Street, Srirangam.

To

Sri

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Printed and Published by S. M. Sundararajacharya at the Sri Vilasam Press, Srirangam.